

H

KÖZHÍR

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Hallgatói Önkormányzat

2012.szep.75/1

BME EGYETEMI NAPOK
www.egyeteminapok.bme.hu

Tartalom

Miről is olvashatsz?

- 03 Impresszum
- 03 Főszerkesztői jegyzet
- 04 A katedra másik oldalán
- 06 A változás szele
- 07 Bemutatózik a
Hallgatói Képviselő
- 08 Interjú Szalóczy Pállal
- 09 Ahol élvezet sportolni
- 10 Átköltözés az új épületbe
- 11 Nyári felújítások a
Baross Gábor Kollégiumban
- 11 Pluszt akarsz? Láss világot!
- 12 Tovább szépült a HaBár
- 13 Új helyen, jobb minőségben
- 13 Próbáljuk újra!
- 14 Kollégiumunk patronálói
- 15 Lakógyűlés
- 16 Több száz angyal idén is
- 16 Teniszes közlekedés
- 17 Minőségi munka több
fizetésért
- 18 BME Egyetemi Napok
- 19 Játsszunk szakmázva!
- 19 Közhír blogra fel!
- 20 Műsorok a Baross Rádióban
- 21 A HÖÖK Mentorprogram
- 21 Dallamos villamos:
újra úton a körúton
- 22 Közlekedés az autózás
bölcsőjében
- 24 A százaz, és azon túl
- 25 Az alagút fehér cápája
- 26 Vadak az úton
- 27 Kolikonyha
- 28 Filmajánló
- 28 Könyvajánló
- 29 Rejtély
- 29 Aranykőpések
- 30 Humor

Főszerkesztői jegyzet

Kedves Olvasó!

A Közhír életében először - és remélem, hogy nem utoljára - főszerkesztőként szeretnék köszönteni Téged. Az újsággal nem új keletű a kapcsolat: írtam már cikkeket, voltam terjesztési felelős, majd a Hallgatói Képviselő tagjaként felelős szerkesztő is. Talán emiatt is tölt el büszkeséggel az, hogy én koordinálhatom az idén 37. életévét betöltött, igen tartalmas múlttal rendelkező lapunk szerkesztőségének munkáját.

Úgy érzem, hogy a mai világban, ahol szinte mindent az internet ural, és egyre csökken a legtöbb nyomtatott lap olvasottsága, nagy kihívás egy olyan újságot összeállítani, mely hónapról hónapra szórakoztat, megragad, elvarázsol, tájékoztat. Ez a feladat a Közhír maroknyi csapatának is minden egyes lapszám készítése során rengeteg munkájába kerül. Ugyanakkor jó érzéssel tölt el bennünket, hogy mielőtt még elhelyeznénk a friss, ropogós újságokat az egyetemi épületekben, jó részét már az utcán elkapkodjátok tőlünk. De nem dőlünk hátra a karosszékekben, most is megpróbáltunk változatos tartalmat összeállítani.

A szeptemberi számunkban számos érdekes interjút olvashattok többek között karunk újdonsült dékánjával, akitől megtudjuk, hogy milyen nagyobb horderejű változásokat tervez a jövőben. Ha szoktál rádiót hallgatni, akkor Szalóczy Pál hangja - ha a neve most nem is ugrik be - biztosan ismerősen cseng a füledben, ő ugyanis

több évtizeden keresztül volt a Magyar Rádió munkatársa. Itt jegyezném meg, hogy az elkövetkezendő hónapokban érdemes lesz hallgatni a Baross Rádiót is, ugyanis hamarosan újdonsült öntevékeny körünk adásaiban is felcsendül a legendás hírolvasó hangja! (A rádió heti műsorbontását megtalálod a Közhírben.)

A nyári szünet gondtalansága után mindig nehéz belerázódni az őszi félév nehézségeibe, de szerencsére rengeteg olyan program és kikapcsolódási lehetőség tárulkozik elénk, melyek nagyban megkönnyítik az átállást: példának okáért a VI. Egyetemi Napok vagy a másodízben megrendezett Önkéntes Nap. Minden ilyen eseményről igyekszünk beszámolni a Közhírben, visszaidézve ezzel legszebb emlékeidet.

Nem akarok minden poént lelőni, számos érdekes cikket, interjút, beszámolót írtunk még ebbe a számba. Kívánom, hogy olyan lelkesedéssel olvasd, mint ahogy mi készítettük neked! Ha valamelyik cikk elnyerte a tetszésed, vagy épp ellenkezőleg, kritikát fogalmaznál meg, írd a *kozhir@kozlekkar.hu* címre. Szívesen fogadjuk minden észrevételt!

Jó szórakozást kívánok az egész szerkesztőség nevében!

Laca

A szerkesztőség elérhetőségei:

1114 Budapest, Bartók B. út 17 fsz. 8-9

Tel/Fax: 1/463-3780

E-mail: kozhir@kozlekkar.hu

Honlap: kozhir.bme.hu

Készült 700 példányban

A KÖZLEKKARI HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT PÁRTSEMLEGES, NEM ORSZÁGOS, NEM LEGKEDVELTEBB, NEM NAPILAPJA

Felelős kiadó:

Greksa Greki Bence

Felelős szerkesztő:

Dominik Rumaroma Zsolt

Kari lap felelős:

Farkas Tímea

Terjesztési felelős:

Kovács Balázs

Főszerkesztő:

Majkut Don'tCry László

Főszerkesztő-helyettes:

Zentai HoppáHoppá Zsófia

Rovatvezetők:

Ádám KéneFény Zsuzsa

Bortei-Doku Világutazó Shaun

Stefán Életmódváltó Péter

Zentai KevésAzldő Zsófia

Tördelőszerkesztő:

Páni Ádám János

Olvasószerkesztők:

Kecskeméti LockOut Bódó

Waszlavik Eszter

Írták még:

Balogh BGK123 Bianka

Boczor Kalóriaszámláló Eszter

Ernszt Világvégenlakom Anita

Kovács Nincsidóm Balázs

Mácsai Domonkos

Román MindigKérdezek Kata

Strausz Itt-a-Pedi Péter

Tóth Csilla

Design:

Kersity KészASTúdió Milán

Kiss Fanni Flóra

Petróczi ELTETŐK György

Nyomás:

Multiszolg Bt.

2600 Vác, Kandó K. u. 20/B

Tel: 27/502-765, Fax: 27/502-766

E-mail: info@multiszolgbt.hu

A katedra másik oldalán – Dr. Bokor Zoltán

Már jól ismert tanárinterjú-sorozatunkban ezúttal Dr. Bokor Zoltánnal, a Közlekedésgazdasági Tanszék vezetőjével és oktatójával beszélgettünk.

Milyen tárgyak keretében találkoznak Önnel a hallgatók?

Az egész évfolyamot érintő alapanyag nincs, először a logisztikai menedzsmenten találkozom a legtöbb hallgatóval. A szállítmányozási menedzsment mindkét félévét, a vasúti menedzsment második félévét, MSc képzésen pedig a logisztikai rendszerek működtetése tárgyat tanítom. Emellett átoktatok még a GTK-ra is, egy általánosabb jellegű logisztikai tárgyat tartok a közgazdászoknak MSc szinten. Részt veszek továbbá a gazdasági szakmérnöki és a PhD képzés oktatásában is. Az órátartáson túl éves szinten mintegy tíz hallgató diplomatervezését, valamint két-három PhD hallgató kutatómunkáját is irányítom.

Hová járt középiskolába?

Sopronba, a Széchenyi István Gimnáziumba, amely közismerten reál beállítottságú. A matematika ment legjobban, ezért az általános iskolai matektanárom javaslatára jelentkeztem oda, matek-fizika szakra. Innen adódott a műszaki pálya, amit később kiegészítettem egy gazdasági pályával, tehát azt mondhatom, hogy a műszaki és a gazdasági területeket próbálom begyűjteni.

Mióta tanít az egyetemen?

1995-ben végeztem a karon, még a klasszikus képzésben, a kreditrendszer bevezetése előtti utolsó évfolyamon. Ezzel párhuzamosan jártam három évet a mai Corvinus Egyetemre, amit akkor még Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemnek hívtak. Ott '96-ban szereztem BA diplomát. 1995-től itt maradtam a közlekkaron PhD ösztöndíjasként. Gyakorlatilag '98-tól kezdve oktatok itt az egyetemen, és haladok előre az oktatói ranglétrán.

Az OHV-n szép eredményt ért el, 87. lett az egyetem 100 legjobb értékelést kapott oktatója közül. Ön szerint ez minek köszönhető?

Ez mindenképpen nagy eredmény, örültem is neki. Hogy pontosan

minek köszönhető, azt inkább a hallgatóktól kellene megkérdezni. Igyekezem megfelelő jegyzetekkel ellátni a hallgatókat, azt kérdezem vissza, amit órán leadtam, azért nyilván nem egy az egyben. Úgy szoktam kérdezni, hogy a hallgatók alkalmazzák is, amit tanultak. Úgy érzem, hogy az előadásokon mindig alaposan elmagyarázom az anyagot, ez néha talán túl szájbarágósra is sikerül. Amikor jó eredményt érek el, azt félig-meddig a hallgatóknak is köszönhetem, a visszajelzésekből tudok tanulni. Próbálok a hallgatók fejével gondolkodni, és azt

adom le órán, amire a gyakorlatban valószínűleg szükségük lesz.

Dékanhelyettes is volt?

Igen, még Kulcsár dékán úr kért fel gazdasági dékanhelyettesnek, ezt nagy megtiszteltetésnek éreztem és elvállaltam a feladatot. Jó tanulópálya volt. Bár nagyon sok feladattal járt - egyre többel, ahogy belemerültem - de megismertem hogyan működik az egyetem, beleláttam az összefüggésekbe és ezek mögé. Ameddig ott voltam, a feladataimat elláttam, de ez annyira sok elfoglaltsággal járt, hogy végül én mondtam le a tisztségemről. Most inkább az oktatásra és a kutatásra fordítom a hangsúlyt, különös tekintettel a későbbi egyetemi tanári előmenetelre.

Hogyan lett tanszékvezető?

Az egyetem mellett mindig igyekeztem az iparban és a közigazgatásban is dolgozni. Egy nagyobb kitérőm volt, amikor főállásban a közlekedésért felelős minisztériumban dolgoztam 2004 és 2007 között. Ezután azért jöttem vissza a tanszékre főállásba, mert Tánczos professzorasszony, aki akkor már több mint tíz éve vezette a tanszéket, úgy gondolta, hogy átadja ezt a feladatot a „kinevelt” utódjának. 35 évesen, kevés operatív vezetési tapasztalattal elvállaltam a feladatot. Alapvetően úgy

gondolom, hogy egy érettebb korban jobb lett volna vezetői feladatot kapni, de erre sajnos nincs mindig lehetőség. Tulajdonképpen azért lettem én ilyen fiatalon tanszékvezető, mert kimaradt egy vezető oktatói generáció a tanszéken - ez sajnos általános probléma. Az új pozíciómban nagyon sokat tanultam, rengeteg sikerélményt és kudarcot éltem meg. Tanszékünk mindenestre jól működik, viszonylag jó állapotban van, az utánpótlást is biztosítjuk, stabilan gazdálkodunk.

Mesélne a családjáról?

A családom viszonylag egyszerű, ugyanis van egy feleségem, gyermekünk nincs. A nejem közgazdász, akkor ismerkedtünk meg, amikor én is oda jártam a Közgázra. Ő a pénzügyi szektorban dolgozik. Nagyjából hasonló az érdeklődésünk, harmonikus családi körülmények között élünk.

A tágabb család térben eléggé szétszórta, ugyanis a feleségem az Alföldről származik, én pedig Sopronból, tehát ezeken a helyeken csoportosulnak a rokonok is. Gyakorlatilag csak a testvérem az, aki a családjával közelebb lakik hozzánk. Ez azt jelenti, hogy nálunk a családlátogatás többnapos program, hiszen több száz kilométerre laknak a családtagok. Ennek ellenére azért viszonylag gyakran látogatjuk őket, havonta-kéthavonta eljutunk valamelyik családi fészekbe vagy annak környékére.

Szabadidejében mivel foglalkozik szívesen?

A szabadidőmet kétfelé osztanám, van hivatalos és nem hivatalos szabadidőm. Utóbbi az, ami a családdal, hobbival és pihenéssel telik, és időben inkább a hétvégékre, az ünnepekre, a téli és a nyári „pihenős” hónapokra tehető. Különösebb hobbi nincs. A fővárostól 30 kilométerre, Gödön lakom, nagy kerttel rendelkező házban, ahol azért mindig akad mit csinálni. Kirándulgatni is szoktunk, általában inkább a környéken vagy Magyarországon belül, külföldre most már inkább csak szakmai úton jutok el.

Hivatalos szabadidőmnek azt nevezem, amit tudományos cikkek írásával töltök irodán kívül. Ezekre a kutatásokra elég sok időm elmegy: az irodalomkutatás és feldolgozás, vala-

mint az új modellek kitalálása és alkalmazása igen munkaigényes feladat.

Eddig mennyi publikációja jelent meg?

Kétszáz feletti az eddigi publikációim száma, ezek között vannak rangosabbak és persze egyszerűbbek is. Az úgynevezett rangosabb, lektorált publikációkból eddig úgy 60-70 darabot írtam, amelynek a fele idegen nyelvű; igyekszem legalább három-négy ilyen összehozni évente. Persze az ilyen jellegű munka dandárja leginkább a nyári és a téli szünetre tehető. Általában angol nyelven írok, de legutóbb épp egy magyar nyelvűt írtam nyáron, mert azt vettem észre, hogy már szinte nem is publikálok magyarul. A magasabb szintű tudományos előmenetelhez ugyanis a külföldön megjelent idegen nyelvű publikációk szükségesek inkább.

Fontos, hogy mi, kutatók bekeverüljünk a nemzetközi tudományos folyóiratokba, és ez nem egyszerű dolog, komoly nyelvi, formai és tartalmi követelményeket kell teljesíteni. Amellett, hogy nyelvtanilag kifogástalan a cikk, tartalmilag is újat kell hoznia. Az átfutási idő sem rövid, gyakran ez másfél, két évre tehető. Szerencsére a kevésbé rangos cikkeknel gyorsabb az átfutás is.

Konferenciákon is részt vesz?

Igen, időnként azokra is járok, de megmondom őszintén, hogy minél idősebb vagyok, annál kevesebbet megyek, ugyanis az a tanszékünk stratégiája, hogy a fiatalokat próbáljuk meg minél jobban ebbe az áramlatba belevinni. Gyakori, hogy a fiatalokat küldjük előadni, sőt már a doktoranduszokat is a mély vízbe dobjuk. Ez velem is megtörtént annak idején, Tánczos professzorasszony támogatásának köszönhetően. Tíz évvel ezelőtt én is sokkal többet mentem, mint mostanság. Újabban nem előadóként megyek, hanem inkább bevesznek a szervezőbizottságba, tudományos bizottságba, stb. Persze ez nem azt jelenti, hogy nem kell előadni, de az ilyen jellegű munkám

egyre inkább a tudományszervezés irányába tolódik.

Sokan mondják, hogy a közlekedési folyamatokat és a logisztikát választó hallgatók „cukrászok”. Ön mit gondol erről, van igazságalapja?

Hallottam már ezt az elnevezést, bár amikor én végeztem, akkor még nem született meg. Természetesen akkoriban is elkülönültünk, de már a képzés legelejétől, és akkor egy tanév végéig együtt maradt. Mi kevesebb gépésztárgyat tanultunk, azt is könnyebb formában. A gépész szakosoknak nehezebb volt a hőtan és a mechanika, és azt tapasztalták a hallgatók, hogy aki gépésznak megy, azoktól ezeket a nehéz tárgyakat keményebben kérik számon. Aki pedig a közlekedés irányába ment, az ebből a szempontból könnyebben megszerezte a diplomát - talán ez lehet a „cukrász” elnevezés gyökere.

Néha én is szoktam mondani, hogy „cukrászok”, nem tartom ezt sértésnek. Az biztos, hogy a gépészek konkrét műszaki feladatokat oldanak meg, egzakt eszközökkel. Nálunk inkább a rendszerszemléletű megközelítés kerül előtérbe: tudnunk kell a műszaki alapokat, és hozzátenni a gazdasági és jogi elemeket. Mi is gyakorlati problémákat oldunk meg, de kevésbé egzakt módon. Talán ez lehet az oka, hogy az „egzaktabb” tudományok képviselői kicsit idegenkedve néznek az „interdiszciplináris” közlekedésekre, logisztikusokra.

Mit üzen a hallgatóknak?

Ó, már vártam ezt a kérdést. Az üzenetem két részre osztható, embe-

rileg és szakmailag is üzennék a hallgatóknak. Emberileg annyi a lényeg, hogy becsüljék meg azokat az éveket, amiket itt töltenek, mert ilyen többlet nem lesz. Megtanulnak felnőttek lenni, mert önállóak, de azért mégis van egy állandó védőháló körülöttük. Az évfolyamok tartsanak össze, amilyen baráti-ismeretségi kapcsolatokra szert lehet tenni, azokra tegyenek szert a hallgatók. Mindegy, hogy a Há-Bárban, a konditeremben vagy az órán. Ezeket a kapcsolatokat, barátságokat később, a nagybetűs életben fel lehet használni. A mai világban nagyon fontos, hogy ki kit ismer. Sajnos sokszor látom, hogy még az egy csoportban lévők sem ismerik egymást, ezen változtatni kellene.

Szakmailag az a javaslatom, hogy a kollégák minél előbb tisztázzák, milyen irányban szeretnének elindulni, mivel akarnak a későbbiekben foglal-

kozni. Ha ezt eldöntötték, akkor a tárgyaikat is úgy válogassák össze. Ne csak az alapján válasszanak szakirányt, hogy ki a szimpatikus oktató, hanem úgy, hogy mit szeretnének csinálni a gyakorlatban. Nem feltétlenül jó, ha mindenki csak a kisebb ellenállás irányába halad, a legkönnyebb szakirányt választja. Döntsék el, hogy mivel szeretnének foglalkozni, és úgy építsék fel a karrierüket. Írjanak TDK dolgozatot, keressék meg azokat a tárgyakat és tanszékeket,

amelyek a legjobban érdeklik őket. Vannak szakmai szervezetek is, amelyekbe célszerű lehet belépni. Nem jó, ha a végzős hallgató úgy kerül ki innen, hogy életében nem látta még élőben a szakmáját. Itt is kapcsolatokat kell építeni, és gyakorlati tapasztalatot kell szerezni mielőbb. Sok gyakornoki program indul a cégeknél, ezekbe érdemes bekapcsolódni. Természetesen a szakmai kapcsolatépítésben a hallgatók számíthatnak az oktatók segítségére is.

Eszter

A változás szele

Dr. Varga István, karunk Közlekedésautomatikai Tanszékének egyetemi docense 2012. augusztus 1. óta tölti be a dékáni pozíciót. Vele beszélgettünk a majdnem két hónapos időszokról, tapasztalatairól, jövőbeni terveiről.

A hivatalba lépése óta eltelt időszak alatt milyen tapasztalatokkal gazdagodott? Hogy érzi magát karunk dékánjaként?

Nagy megtiszteltetés, hogy a kar dékánja lehetek, hiszen itt végeztem és dolgozom. Ezúton köszönöm mindenkinek a támogatását, és igyekszem legjobb tudásom szerint a közös felemelkedésünket szolgálni.

Miben, illetve mennyiben tér el munkája a korábban betöltött gazdasági dékánhelyettesi pozíciótól?

Lényegében mindenben, hiszen a gazdasági dékánhelyettes egy területet lát át, annak minden apró problémájával, míg a dékánnak inkább stratégiai kérdésekkel kell foglalkoznia.

A korábban Önnel készült interjúban említette, hogy a jelenlegi kari honlap nem túlzottan hívgató a leendő egyetemisták számára. Mikorra tervezi egy új kari honlap beindítását?

A kari honlapunk és az egész kari megjelenésünk nagyon lehangoló. Úgy gondolom, a kar sokkal jobb eredményekkel büszkélkedhet, mint ami ebből kívülről látszik. Nagyon fontos, hogy a megjelenésünkön, az arcunkon és természetesen a honlapon is

markáns változások induljanak el. Ezt a munkát elkezdjük, és reményeink szerint január 1-jétől már valamilyen bétaverzióban elindul az új honlap.

Korábbi terveireh mérten tudott-e már lépéseket tenni a nem túl népszerű MSc képzésünk fejlesztése érdekében?

Korábban megtörtént már az MSc felvételnk hozzáigazítása egyetemünk többi karának gyakorlatához, amihez önmagában már nagy reményeket fűzünk. A másik lépés az előbb említett kari megjelenésünk fejlesztése lesz. Ezeken túlmenően szükséges az oktatás áttekintése is, ennek fejlesztésében nagy segítségünkre lennének a hallgatói tapasztalatok is, amelyeket szívesen veszünk, ha a Hallgatói Képviselőlet összegyűjt és eljuttat hozzánk. Az oktatás egy nagy időállandóval rendelkező folyamat, a változások ezen a területen csak lassan haladnak előre. Kidolgozzuk annak a lehetőségét, hogy nemcsak januárban, hanem majd ősszel is (először 2013-ban) be lehessen csatlakozni az MSc képzésünkbe.

Milyen a kapcsolata a kari Hallgatói Képviselőlettel?

Úgy gondolom, hogy mind a kari, mind az EHK vezetőivel jó a kapcsolat, és remélem, ez így is marad. Csak együtt tudunk érdemi változásokat elérni.

Tervez-e strukturális változásokat bevezetni a tanszékeken belül?

Az egész kari struktúránkat át kell gondolni. A tanszékeink kicsik, nem felelnek meg az egyetemi belső formális elvárásoknak. Kicsik abban a tekintetben is, hogy egy-egy helyen nem alakul ki kritikus tömeg, amely képes lenne magas színvonalú kutatási munkát végezni és nagyobb ipari és pályázati tevékenységbe bekapcsolódni. Probléma még, hogy a tanszékek között nagyon egyenlőtlenek az oktatási terhelésselosztások, és nagyon különbözőek az ipari kapcsolat- és megbízás-szerző képességek is. A jelenlegi gazdasági körülmények kö-

zött, mivel bővülni nem tudunk, ezért csak az összevonásokban gondolkodhatunk. Készül egy kari stratégia, amelyben felvázoljuk az új kari struktúrát. Nagy átalakulás előtt áll a kar, aminek eredményeként - reményeink szerint - megerősödünk.

Az eddigi négy helyett jelenleg csupán három dékánhelyettes dolgozik Önnel. Miért volt szükség a változtatásra?

A dékánhelyettesek között a munkamegosztás nem egyenletes, ami a területek sajátosságából fakad. A többi karhoz hasonlóan a tudományos és nemzetközi területeket összevontuk, és ezeket mostantól egy személy felügyeli.

Nagyon elfoglalt az utóbbi időben, szokta olvasni a Köz hírt?

Szoktam olvasni hazafelé, ha busszal megyek. Leginkább a vicceket, a régi járművekről szóló cikkeket és természetesen az oktatóink bemutatkozását is.

Elképzelhető-e, hogy a frissen indult logisztikai mérnöki szaknak köszönhetően a jövőben növekszik a kar hallgatóinak száma?

Remélhetőleg igen, bár a kari létszám központilag meghatározott.

„A kari honlapunk és az egész kari megjelenésünk nagyon lehangoló. Úgy gondolom, a kar sokkal jobb eredményekkel büszkélkedhet, mint ami ebből kívülről látszik.”

Üzenne valamit a hallgatóknak a Köz hírt hasábjain keresztül?

Fiatalon az embernek nagyon sok energiája, ideje és lendülete van, még akkor is, ha ezt éppen ő az adott életperiódusban nem érzi. Javaslom a hallgatóknak, hogy ezt a lendületet mindenki használja ki, hogy minél több képességet és tudást elsajátítson, tanuljon nyelveket. Az egyetemi évek alatti gyarapodás meghatározó lesz az egész élet során, még akkor is, ha a mai világban a folyamatos, élethosszig tartó tanulás elengedhetetlen.

Laca

Bemutatkozik a Hallgatói Képviselőlet – Greksa Bence

Köszöntelek benneteket a Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Hallgatói Képviselőletének nevében! Külön köszöntöm kedves Gólyáinkat, egyben szeretnék gratulálni nektek, hogy bekerültetek erre a méltán híres, nagy múltú karra, mely sokrétű tudást ad át nektek!

Néhány szóban szeretnék bemutatkozni. Greksa Bence vagyok, a kar harmadéves közlekedésmérnök hallgatója. Középiskolai tanulmányaimat a kalocsai Szent István Gimnáziumban kezdtem, majd - hogy a sportot folytatni tudjam - átkerültem Kecskemétre, a Katona József Gimnáziumba. Miután bekerültem a karra, eleinte a MűTermen belül foglalkoztam hangosítással, nagyobb bulik alkalmával többször zenéltem a HaBárban, majd tagja lettem a frissen alakult Programszervező Öntevékeny Csoportnak. Itt kerültem kapcsolatba a Hallgatói Képviselőlet több tagjával, minek hatására kezdtem belelátni, hogy mivel foglalkoznak, és megtetszett a dolog. A 2011. novemberi időközi tisztújító szavazás után kerültem be a HK-ba, mint kommunikáció- és irodafelelős, majd 2012 májusában az éves tisztújító szavazáson megkaptam a bizalmat, hogy a Hallgatói Önkormányzat és egyben a Hallgatói Képviselőlet elnöke legyek.

A következő sorokban szeretném néhány mondatban összefoglalni, hogy mivel is foglalkozom. Hallgatói képviselőként legfontosabb feladatomban tartom (a másik tíz képviselővel együtt), hogy a hallgatók érdekeit képviseljem. Erre sok téren nyílik lehetőségem, például karunk vezető testületében, a Kari Tanácsban, tanácskezelői értekezleteken, különböző bizottsági üléseken, ahol rengeteg, a hallgatókat érintő kérdésben kell döntést hoznunk oktatóinkkal együtt. Szerencsére a HK-nak hosszú évek óta nagyon jó a kapcsolata mind a kari vezetéssel, mind az oktatókkal, ami nagyban megkönnyíti azt, hogy a lehető legtöbb ember számára megfelelő döntéseket hozzunk.

Szorgalmi időszakban heti rendszerességgel, hétfőnként tartjuk üléseinket, ahol minden tagunk beszámol a saját területéhez kapcsolódó történésekről és az előző héten végzett munkájáról. Ezeket az üléseket

én szoktam levezetni, melyekre sokszor órákat kell készülni, hogy minden fontos kérdéssel időben tudjunk dönteni. Ezen felül napi szinten tartom a kapcsolatot képviselőtársaimmal, heti rendszerességgel tartunk úgynevezett operatív megbeszéléseket, így nyomon tudom követni, ki hogyan áll az adott poszthoz kapcsolódó teendőivel és egyéb rábízott feladataival.

Az utóbbi években volt már rá törekvés, hogy a hallgatói képviselők a Közhír hasábjain keresztül kommunikáljanak hallgatótársaikkal, azonban ezek néhány írás után sajnos elmaradtak. Ezeket a korábbi próbálkozásokat szeretnénk feléleszteni. Terveinkben az szerepel, hogy a Közhír minden számában röviden bemutatkozik egy-egy képviselő, majd beszámol a közelmúltban végzett munkájáról. Engem ért a megtiszteltetés, hogy megkezdjem a cikkek sorozatát. Nézzük, mi történt az utóbbi időben a Hallgatói Képviselőlet háza táján.

Minden évben Balatonlellén, az egyetem ifjúsági táborában rendezük meg az újdonsült hallgatóink számára a Gólyatábort, mely idén augusztus 14-17-ig tartott. A szervezési feladatok oroszlánrészét a két programszervező végzi, akik a munkát megosztva végzik az előkészületeket, a helyszín lefoglalásától egészen a badacsonyi bortúra megszervezéséig.

A következő munkálatok a Baross kóli alagsorában zajlottak, például a HaBár-folyosó festése, lakkozása, valamint kedvenc élménycentrumunk tavalyi felújításából elmaradt végső simítások elvégzése. Felkerült egy HD projektor, mely jó hír a sportközvetítések és a karaoke szerelmeseinek, emellett a WiFi és a kialakított konnektorok felszerelésével mostantól lehetőség nyílik arra, hogy bárki le-

menjen akár tanulni, akár internetezni egy kávé, tea vagy ne adj' Isten egy pofa sör mellett.

A sportolni vágyók számára csábító lehet, hogy a nemrégiben felújított kardiógépek új, az eddiginél tágasabb helyre költöztek, helyüket pedig a korábbi konditerem gépei vették át, így aki mozogni szeretne, nem kell egyik épületszárnyból a másikba vándorolnia a bemelegítés után.

Az új félév mindig sok munkával köszönt be. A regisztrációs hétig lezajlott a kollégiumi felvételi pályázatok elbírálása, ezt követően lebonyolítottuk a kollégiumi beköltöztetést. Az első hetekben a Kari Diákjóléti Bizottság (KDJB) tagjai elbírálták a szociális ösztöndíjpályázatokat.

Az első héten a kollégisták zöme találkozhatott velünk, ugyanis kora reggel szobaellenőrzést végeztünk, melyre, higgyétek el, nem azért van szükség, hogy megzavarjuk az álmotokat, hanem hogy felmérjük a szobák tisztasági állapotát, kiszűrjük az esetlegesen illegálisan bent alvókat, valamint ellenőrizzük, hogy bejelentették-e a kolit ideiglenes lakhelyetekké.

Ezek mellett a teendők mellett is nap mint nap azért dolgozunk, hogy lehetőségeinkhez mérten segítsük egyetemi boldogulásotokat.

Kérdéseitekkel bátran forduljatok hozzám személyesen vagy e-mailben a greksa.bence@kozlekkar.hu címen!

Greksa

Interjú Szalóczy Pállal

Ha utaztatok már vonattal vagy metróval, találkozhattatok Szalóczy Pál hangjával, akit ma már az ország legismertebb hangjaként definiálnak. Nem véletlenül, hiszen tizenöt évig az ő hangjára záródtak az ajtók a budapesti metrókon, és hosszú ideig ő tájékoztatta az utazóközönséget és a vonatra várakozókat, hogy a várva-várt vonat előre láthatólag sok perccel késik.

Mély, bársonyos és szinte zavarba ejtően összetéveszthetetlen - így lehet jellemezni Szalóczy Pál hangját. Édesapja zenésznek szánta, és meg is próbálkozott az operával. Három évig gyötörte magát, de igazából pódiuménekes akart lenni. Keszthelyen, ahová a családjával költözött, együtttest alapított, melyben gitározott és énekelt. Később ugyanezt tette a katonaságnál. Az éjszakai őrségben tanulta a divatos táncdalszövegeket, hétvégeken pedig a kiskörösi tisztí klubban játszott.

Hangjára az egyetemen is felfigyeltek. Bekerült az ELTE kórusába, és ez megnyitotta az utat, ha nem is a világhír, de legalább a világ felé. Első útja Párizsba vezetett, ahol az egyetemi kórusral egy teljes hónapot töltött egy fesztiválon. A szállásukhoz közeli bárban disszidensek környékeztek meg a kórustagokat: vigyenek haza néhány, '56-tal kapcsolatos röplapot, füzetet Magyarországra. Végül eltették a küldeményt, amit aztán a kórus karnagya itthon leadott a belügyminisztériumban.

Ekkoriban a rádió a sokadik hős-korát élte. Szalóczy első feladata egy felkonferálás volt. „Külpolitikai figyelő” - csupán ezt kellett bemondania. Harminc évig olvasta a híreket, mely

alatt csak kétszer bakizott. Egyszer rosszul ejtette a német zeneszerző, Humperdinck nevét, egyszer pedig a nemrég elhunyt opera-énekesnőről, Orosz Juliáról mondta: „nemrég elhullt”. Kis dolgok ezek, de bántják. Lelkiismeretes ember, aki mindig komolyan veszi, amit csinál. A magyar rádió és televízió egyik legnagyobb alakját kérdeztük.

Mesélje el, hogyan kezdődött rádiós és televíziós pályafutása!

Fiatal koromban énekeltem az egyetemi tanulmányok mellett, akkor még nem dőlt el, hogy alakul a jövőm. Egy spirituálé együttessel „Ki Mit Tud?”-ot nyertünk, és sokat szerepel-tünk. A rádióba is először énekesként kerültem. Az ott készült riport után szóltak, hogy jelentkezsek bemondó-nak. Felvettek, aztán idővel a tévé-híradónak is bemondója lettem.

Pályafutása alatt melyek azok a momentumok, amikre a legszíve-sebben emlékszik vissza?

Egyetlen emlékezetes dolgot nem tudok megnevezni, csak egy emléke-zetes időszakot, a rendszerváltás ide-jét. Akkor büszkéek lehettünk magunk-ra mi, rádiósok, mert élen jártunk a politikai fordulat elindításában. Min-denki minket hallgatott, nagyszerű volt érezni, hogy végre szabadon be-szélhetünk a politikáról.

Hogyan került kapcsolatba a MÁV-val, illetve a BKV-val?

Véletlenül én vettem fel a telefont, amikor a kísérleti felvételekhez profi beszélőt kerestek a rádióból. Aztán a kísérlet bevált: az én hangomra építve terjeszkedtek el az egész országban. A BKV pedig elkért a MÁV-tól.

Mennyi időbe telt, és milyen nehézségek merültek fel az utastájékoztató hangok felvétele kapcsán?

Összeszámolhatatlan, hogy hány órán át és hány oldal szöveget mondtam fel az idők folyamán. Természetesen az elején nagyobbak voltak az „adagok”, körülbelül 40-50 oldal. Később már csak kiegészítések jöttek, több-kevesebb gyakorisággal. Fárasztó volt, különösen azért, mert kicsit gépisen kellett levegőben hagyni a szövegeket, hogy később egymáshoz kapcsolhatóak legyenek.

Milyen érzés saját hangját hallani a szerelvényeken?

Eleinte furcsa volt, később már el is felejtettem, hogy én beszélek. Természetes volt.

Gyakran felismerik a metrón, amikor a hangját hallják?

Nem jellemző, hiszen kevés ember ismer arcról. De egyszer egy kisfiú megkérdezte a metrón, hogy „nem a bácsi beszél az állomáson?”

Hogyan szakadt meg a kapcsolata a Magyar Rádióval?

Negyven év után belekerültem a „szórásba”. Csoportos létszámleépítésnek hívják...

Nyugdíjazása óta mivel tölti a napjait?

Újra énekelek, a Bolyki Soul & Gospel együttesben. Ezen kívül kisebb „hangi” munkákat vállallok, ha megkeresnek. Sajnos nem túl gyakran fordul elő.

Mikor keresték meg újra a BKK-tól az új szerelvények utastájékoztatása kapcsán?

Amikor a Facebookon közzétettem egy felhívást, hogy munkát keresek, maga a „főnök”, Vitézy Dávid hívott vissza a metróhoz. Van-nak még csodák...

Zsolt

Ahol élvezet sportolni

Megújult környezetben várja a sportolni vágyókat a BME Sportközpont. Az egykori ÉL épületet a nyár folyamán átalakították, így az érdeklődők a falmászástól a squash-ig sokféle testmozgást kipróbálhatnak.

A folyamat 2008-ban kezdődött, ekkor határozták el az egyetemi sportolási kultúra megreformálását. A reform nem csak az eszközök modernizálását és a környezet felújítását jelenti, hanem a hallgatók sporthoz való viszonyának megváltoztatását is. Hiszen szebb helyen, jobb gépekkel élvezetesebb a testmozgás, és ennek eredményeképp talán a kötelező kető, illetve négy féléven túl is igénybe veszik majd a hallgatók a sportközpont és a sporttelep szolgáltatásait.

Idén nyáron az átalakítási program befejeződött, így átadhatták az egyetemi kampusz szívében elhelyezkedő, hajdan ÉL névre hallgatató épületet. A választás ideálisnak mondható, hiszen nem kellett egy új épület felhúzásával vesződni, ráadásul alkalmas területet sem találni a környéken. Tévúton jár viszont az, aki könnyeket hullat az egykori laborok helyszínéért: az ÉL épület még mindig „üzemel”, az alagsorban és az északi részen megmaradtak az építőmérnöki, építész-mérnöki és közlekkari laborhelyiségek.

A sportközpontba történő belépéskor egy karórát kapunk, mely aktíválja az öltözőszekrény zárját, és méri, hogy mennyi időt töltünk el az épületben. Aki csak látogatónak érkezik, olyat kap, amelyhez nem tartozik szekrény - ezt eltérő színe is jelzi.

És látogatókról szólván: üzleti és pénzügyi megfontolások miatt mégsem mondhatjuk teljesen a magunkénak az épületet, mert egy bizonyos időszámban (15 és 21 óra között) egy külső üzemeltető rendelkezik a sportközponttal. Természetesen ekkor is látogatható számunkra az intézmény, de ekkor ő szabja meg az árakat, amelyek kevésbé hallgatóbarátok. A délelőtti 9-től délután fél 3-ig tartó időszámban szolgál a hallgatók mozgásigényének kielégítésére: lehetőség nyílik

a fölös energiák levezetésére és a diplomához kötelező számú félévek teljesítésére. Fontos kiemelni, hogy csak ebben az időszámban teljesített órák után lehet megszerezni az aláírást, máskor nem. A harmadik időszámban este 9-től éjfélig tart, ez kifejezetten az egyetemi hallgatók számára fenntartott rendkívül kedvezményes árú hallgatói sportolói sáv.

Az épület külseje mondhatni csak a bejárat epszilon sugarú környezetében újult meg, a belső kialakítást viszont bármelyik fitnesszstúdió megirigyelheti. Belépve az információs pult fogad minket, ahol átvehetjük a már említett karórát, és a három forgóvilla kapu egyikén át bejutunk az első szint folyosójára. Itt találhatóak az öltözők (két-két szanatóriummal, melyek használatához a recepcióon lehet zsetont váltani), az oktatói szobák és sportpályák. A bejáratnál szemközt üvegfallal túloldalán két nagy pálya található, melyek focira, röplabdára és kosárlabdázásra is alkalmasak. Tovább haladva eljutunk a négy squashpályához, majd a három emelet magasságú mászófalhoz.

A bejáratnál, ha jobbra fordulunk, a büféhez és az értékmegőrzőkhöz jutunk el. A lépcsőn felérve először a kondigépeket figyelhetjük meg az üvegfallal mögött. Az ezeket használók számára rendelkezésre áll majd egy pendrive-kulcs, amelyet a gépbe behelyezve mindenki összeállíthatja a saját edzéstervét, követheti annak alakulását, majd az edzés végén különféle statisztikákat is lekérhet az elvégzett munkáról. A teremmel majdnem szemben található a tatamival borított küzdősportterem, ide nem csak a harcolni vágyókat várják, hanem a jóga szerelmeseit is. Itt található még egy kisebb konditerem-rész is, a súlyzópadok, evezőgépek, húzódzkodók, bordásfalak, valamint a TRX-ek számára. Innen nyílik egy multifunkciós terem, melyet OSB lapos borítása miatt mind teremfocira, mind ritmikus mozgásformák gyakorlására alkalmas. A gurulós, tükrös állványok igény szerint be-, illetve kitolhatóak, annak függvényében, hogy milyen sportot kívánunk űzni. A folyosó legvégén kapott helyet a tükörfalú spinningterem, benne huszonöt darab vadonatúj spinning kerékpárral.

Nem csak a sportközpont szolgálja azonban a sportolni vágyókat: az úszás hívei a Nyéki Imre Uszodában hódolhatnak szenvedélyüknek. A Bogdánffy úti sporttelep pedig a szabad ég alatti sportok kedvelőit várja: itt négy műfüves focipálya, öt szabadterei tenispálya (ezek egy része télen is üzemel sátorborítás alatt), egy nagyméretű füves focipálya, futópályák, strandröplabda-, streetball- és kosárlabdapályák várják a látogatókat.

Látható, hogy az egyetem sok lehetőséget kínál, hogy a sport a szabadidőnk eltöltésének magától értetődő módja legyen. Használjuk ki!

Frófi

Átköltözés az ST épületbe

A nyár folyamán hat tanszék költözött a dunaparti Z épületből a piros téglás Stoczekbe. Ezzel kapcsolatban Gyenes Károly tanár urat kérdeztük, aki az átköltözést szervezte és irányította.

A történet ott kezdődött, hogy az egyetem vezetése úgy döntött, hogy kampuszokat alakít ki az egyetemen belül, így az egyes karok hallgatói egy-egy épületben vagy közeli épületcsoportban találják meg a tanórákat és a tanszékeket is. A karunk elfogadta azt az egyetemi határozatot, hogy a Z épületet el kell hagyni. Az ST-be költözés óriási munkát és nagy anyagi terhet jelentett, de immár egymáshoz közelebb, az ST-ben, a J-ben és az L-ben találjuk meg karunk tanszékeit.

Mikorra fejeződött be az ST épület felújítása és a költözés mikor kezdődött meg?

Sajnos ezek egybemosódtak, június 10. körül már megkezdődött a költözés, de eközben még javában folytak a munkálatok. A költözés egészen augusztus végéig egyfolytában zajlott, és még a mai napig (szeptember 10.) is vannak olyan maradék, nem szükséges holmik a Z-ben, amelyeket egyenként próbálunk átvon szolni a raktárakba.

Milyen előnyökkel jár a költözés?

Ennek két fő előnyét látom. Az egyik, hogy lehetőség adódott arra, hogy a Z épületben 18 év alatt összegyűlt lim-lomok, iratok, nem használható műszerek, bútorok végre leselejtezésre kerüljenek, így a holmik jelentős részétől sikerült megszabadulnunk. A másik nagy haszon az oktatók elhelyezésének optimalizálása.

Volt valamilyen ütemterv is?

Igen, erről a tanszékvezetőkkel kellett egyeztetnem, ugyanis ha mindenki egyszerre költözött volna, akkor több ezer ládat kellett volna vásárolnunk. Nem vettünk ennyit, csak 300 darabot, amit egymás közt osztottunk be, és miután valaki átköltözött, kiürítette a papírdobozt, majd továbbadta a következő tanszéknek. A bútorokat, könyveket és egyéb olyan tárgyakat, amelyek a papírládákba nem fértek be, teherautó szállította a két épület között.

Nehézséget okozott a költözés során, hogy a Z-ben egyetlen teherlift van, ezért sem történhetett egyszerre

a pakolás és a szállítás. A Bertalan Lajos utcában nem lehet megállni teherautóval, ezért a szállítást másik irányban kellett megoldani. A hátsó portán nehezen jutott be a teherautó, mert sokszor lecsukták a sorompót. A BME Sportközpont építése is ekkor zajlott, emiatt sokszor lezárták teherautókkal, darukkal vagy sóderrel a hátsó kijáratot. Az ST-ben a hátsó bejáraton egy sor lépcsőn fel kellett hozni a bútorokat, amik utána a lift segítségével jutottak fel az emeletre.

Hogy álltak hozzá az érintettek a költözéshez?

Mindenekelőtt köszönet illeti a költöző tanszékek dolgozóit, volt, amikor még este hétkor is kiskocsival hordták át a szekrényeket, műszereket, számítógépeket. Sokan vették igénybe saját gépkocsijukat a szállításra. A tanszékeknek és az informatikai csoportnak áldozatos munkájába és rengeteg idejébe került a költözés, sokan emiatt szabadságra sem tudtak elmenni. Külön köszönet illeti Nagy Gyulát, aki a műszaki osztályon az épület felújításának ellenőri tevékenységét végezte és minden észrevételünkre reagált, megpróbált intézkedni.

Milyen nehézségek merültek fel a költözéssel kapcsolatban?

A kar költségvetését jelentős mértékben terhelte a költöztető cégek számláinak kiegyenlítése, valamint tetemes költséggel járt az ST épületben lévő információs rendszer, telefonvonal és internet kiépítése is. Hetekig nem volt telefon és internet hozzáférés, számos intézkedést saját mobiltelefonon és mobil hálózaton

kellett eszközölni. Augusztus utolsó hetére sikerült beüzemelni a telefon és internetszolgáltatást.

Az ST vizesblokkjának újjáépítése a költözés közben egy második ütemben került sor. A kivitelezés egy hónapja alatt a szállítók és kivitelezők egymás munkáját akadályozták. Az idő is sürgetett, ugyanis szeptember 3-án már elkezdődött a tanítás.

Milyen hibák merültek fel, ezekkel mi a helyzet?

Voltak építési, szerelvényezési hibák, beázások, most is van vízszivárgás, de egy újonnan felújított épületben ez mindig előfordul. A karbantartók is igyekeznek mindent hamar megjavítani, viszont ami a kivitelezők dolga, az már nehezebb, ugyanis a garanciális hibákkal nem nagyon törődnek. Több labor falát ki kell majd törni, mert valahol folyik a víz, de nem tudjuk, hol, és ezt meg kell keresni. A negyediken nem voltak ablakcserék, ott a régi ablakok lettek felújítva, amelyek kisebb méretűek az újaknál. Akad olyan is, amit ki se lehet nyitni.

Milyen a véleményekkel vannak az oktatók az épületről?

Próbáljuk az egész áthelyezés jó oldalát nézni és a nehézségeket mielőbb elfelejteni. A mi tanszékünkön jól fogadták, ugyanerre a szintre került az informatikai csoport is. A többi emeleten lévő kollégák is többé-kevésbé meg vannak elégedve, elfogadták az új helyet. Viszonylag rosszabb helyzetbe került a negyedik emeleten, a ráépített részre költöző két tanszék, főleg a lapos tető és a kis ablakok miatt. Szemetel (porlik) az álmennyezet és szellőzési gondok vannak, de minden szobában van klíma. Ezt szükséges volt kiépíteni, de közben nem szeretik.

Nagyon hiányzik a portaszolgálat, az E épületben van a legközelebbi, így ha valaki kulcsot akar felvenni, akkor oda kell átsétálnia. Régen volt itt porta, a fülke most is ki van alakítva, remélhetőleg ebben lesz majd változás.

Egyetemi

Nyári felújítások a Baross Gábor Kollégiumban

Mint azt láthattátok, az elmúlt évek során a nyári szünetben mindig történt valami változás a kollégium falain belül, pár hallgató mindig igyekezett valamiféle felújítást, átalakítást végezni. Ez idén nyáron sem volt másképp, számos munka kezdődött el vagy éppen fejeződött be. Erről számolt be nekünk Nagy Gábor, a Hallgatói Képviselő EHK delegáltja.

Szinte mindig felmerül a kérdés, hogy miként lehetne az alagsori helyiségeket jobban kihasználni, és észszerűbben elrendezni. Az alapvető koncepció az volt a HaBár tavalyi felújítása során, hogy magát az élménycentrumot egy inkább leülős, baráti beszélgetésekre való helyé varázsoljuk. A mellette lévő helyiséget - ahol régen a hidegkonyha kapott helyet - alakítottuk volna át egy nagyobb rendezvényeket is befogadni képes teremmé. Ez a felújítás azonban úgy néz ki, hogy a közeljövőben nem fog megvalósulni.

A tavalyi évben az északi szárny minden vizesblokkját felújította a kollégiumok osztály. Ésszerűnek tartottuk, hogy ha a konditermet a déli szárnyból át tudnánk költöztetni, akkor vi-

szonylag kis energiákat bevonva tudunk egy jóval kulturáltabb környezetet biztosítani mind a kondi-, mind a kardioterem felhasználói számára. Régóta gondot okoz, hogy sajnos az épületnek ez a fele számos okból adódóan beázik, azonban ennek meggátolása elég komoly feladat lenne. Ezzel természetesen már régóta foglalkozunk a kollégiumok osztály vezetésével összhangban, de a probléma várhatóan nem oldódik meg egyhamar. Ugyanakkor jól tudjuk, hogy így a terem levegője nem alkalmas sportolásra. Eljutottunk tehát odáig, hogy ha az alagsor 6-os és 7-es helyiségét kinevezzzük a kardioteremnek, és a konditermet átköltöztetjük a 9-esbe, akkor mindenképpen jól teszünk a sportolókkal és a kollégiumban lakókkal. Ezután már

mind a két terem használatát követően lehetőség adódik a zuhanyzásra, és a közeljövőben szeretnénk még egy öltözőt is kialakítani.

Korábban tervben volt az is, hogy a 6-os terem kardioterem, a 7-es pedig küzdőterem lesz. Itt különböző küzdősportokat heti rendszerességgel, szervezeten végezhetek volna a kar hallgatói, vagy akár önszorgalomból is lehetett volna használni egy kis feszültségvezetésre. A BME Sportközpont megépülésével ezt szükségtelennek találtuk, hiszen ott gyakorlatilag minden sportág könnyedén elérhető. A jelenleg biztosított célokra az alagsor jóval közelebb van, és ahogy jól tudjuk: a lustaság fél egészség.

Szeretnénk minél népszerűbbé tenni a kolit, ezért ha bárkinek jó ötlete vagy olyan igénye van, amely sokakat érint, bátran írjon a hok@kozlekkar.hu e-mail címre!

Zsu

Pluszt akarsz? Láss világot!

Az őszi félévben immáron kilencedik alkalommal kerül megrendezésre a nagy népszerűségnek örvendő BME Külügyi Börze a Hallgatói Külügyi Testület szervezésében.

A BME Külügyi Börze és a Műegyetemi Állásbörze ismét azonos helyen és időben kerül megrendezésre, melyek keretében két napon keresztül várjuk majd az érdeklődőket. A rendezvényen minden hallgató megtalálhatja a számára legjobb külföldi le-

hetőségeket, melyekkel színesebbé teheti a Műegyetemen töltött éveit. Ez egy remek alkalom arra, hogy valóra váltsd álmaidat: utazz, láss világot, köss életre szóló nemzetközi barátságokat, tanulj, és gyűjts rengeteg tapasztalatot! Használd ki egyetemi éveid, hogy legyen mit mesélni az unokáknak!

Általunk rengeteg módon kijuthatsz külföldre: őszi, téli, tavaszi, nyári egyetemi programokkal, szakmai gyakorlatokkal, önkéntes munkával, nyelvtanulási

lehetőségekkel, csereprogramokkal, nemzetközi diákszervezetekkel stb.

Megvan az ötlet, de nem tudod, hogyan valósítsd meg? Látogass el a Külügyi Börzére, ahol megkapod a választ minden kérdésedre. A Hallgatói Külügyi Testületben (BME HKT) tevékenykedő hallgatótársaitok és kiállítóink készségesen állnak rendelkezésükre minden információval, amire csak szükségetek lehet ahhoz, hogy meghódíthassátok a világot! Kiállítóink között szerepelnek nagykövetségek, nyelvintézetek, ösztöndíjalapok és megannyi más, külföldi tevékenységgel foglalkozó szervezet. Mindezek mellett nemzetközi programokkal tesszük számotokra még színesebbé az eseményt.

Ne keresd tovább az iránytűd, inkább gyere el!

BME Külügyi Börze
Október 17-18.
K épület, 2. emelet

BME HKT

Tovább szépült a HaBár

Bizonyára észrevettétek, hogy a nyár folyamán történtek változások a kollégiumban, különösen az alagsorban. Az előző oldalt folytatva én bemutatnám nektek a szívünkhöz közelebb álló, földszint alatti létesítményen ejtett beavatkozásokat.

Talán a leglátványosabb terület, mely megújult, a folyosó. Mátyási Peti barátunk ismét ecsetet ragadott, és különböző közúti, munkavédelmi, hajózási, vagy teljesen fiktív, ám vicces táblákkal árasztotta el a fehér falat. Sajnos a kollégium adottságai-ból adódóan hiába javították rengeteg helyen a falsíkot, sajnos már most ledobja néhány helyen a festéket, ezeken a helyeken ne segítsenek rá ti is a bomlásra.

Ugyan a nyitásra nem készült el, de azóta már látható, hogy az Ikaruszal szemben lévő üres felület is egy vicces kis freskót kapott, mely szerintem abszolút jól jellemzi egyetemi pályafutásunkat.

A különböző dizájnelemek túl jelentős technikai fejlődésen esett át a HaBár. Talán a legfőbb, hogy a világító logó elé lehúzható egy vászon, és a plafonról lecsüngő projektor segítségével filmezni, tévézni vagy karaoke-zni lehet. Utóbbinak rendkívül sokan örültek már az első bulin, így folytatása várható a közös énekléseknek.

További technikai újítás, hogy most már ingyenes Wi-Fi szolgáltatás érhető el a HaBárban, valamint kialakítottunk a busztól balra és jobbra konnektorokat a falon. Ha figyelembe vesszük tehát, hogy délután 4 órától le lehet már menni, van Wi-Fi, van konnektor, rájöhetünk, hogy tökéletes kis kuckó tanuláshoz, internetezéshez, mindezt egy bögre kávé vagy tea szürcsölése mellett.

Az elektromos hálózatba nem csak az említett téren nyúltak bele. Külön kapcsolható világítást kapott a koktélpult, hogy kedvenc ital-különlegességeitek egy-egy buli alkalmával ne a vaksötétben készüljenek. Ugyanitt áblakot is kapott az eddig puszta gipszkarton fal, meghozza hasonló sziluettes dízzal, mint ahogyan

azt a többi felületen is láthatjátok.

Sokan hiányolták a téli időszakban a fogasokat. Most a középső ajtóra került fel három akasztó, valamint tervbe van véve továbbiak elhelyezése is, bár a helyiség adottságai miatt ezeknek nem könnyű megfelelő helyet találni.

Ezek voltak azok a változások, melyek közvetlenül a ti kényelmetekért készültek, hogy még jobban érezhessétek magatokat kedvenc italelosztó egységeitekben. Ezeken túl az üzemeltetés gördülékenyebbé tételére került a hangsúly. Mivel sokan játszótérnek használták a buszt, a lökhárítóról lekerült az ajtónyitó, jelenleg már csak távirányítóval nyitható, kívülről, akár csak a metróajtó, mely végre, ha kinyitjuk, úgy is marad.

További távirányítók is találhatóak a pultosok, üzemeltetők kezében. Ezek javarészt a fényeket kapcsolják. Ha pedig már a fényeknél járunk, elmondható, hogy működőképes állapotra hozták a partyfényeket: van stroboszkóp, és visszakerültek a régmúltban használt UV lámpák is.

Pultos szempontból talán a legfontosabb, hogy sok-sok új polccal gazdagodott a kiszolgálóhely. A mikro most már nem sörösrekeszekben van, és el lehet férni a pulton is a poharak mellett. Ezekkel a kis változásokkal re-

mélhetőleg gyorsabb lesz a kiszolgálás is, hiszen ergonomikusabb körülmények közt dolgozhatnak a pultosok.

Sajnos a regisztrációs héten némileg amortizálódott szeretett helyünk, de a hibákat mára kijavították, és bíznak benne, hogy lecsökken a rongálások száma, hisz a HaBár akkor őrzi meg igazi varázsát, ha vigyázunk rá.

Megkérdeztünk néhány vendéget is, hogy tetszenek neki a legújabb dolgok a HaBárban. „Nagyon tetszik az új falfestés a HaBár-folyosón, sokkal hangulatosabb, mint a fehér fal – mondja Zsolt. – Annak is örülök, hogy a Trabant most már nem tud a falnak ütközni, mint azelőtt, persze ettől függetlenül még mindig óvatosan ülök le, nehogy tönkretégyem vele a falat.”

Márton is örül a változásoknak. „Nagyon pozitív, hogy a hallgatói képviselet odafigyel arra, hogy minden nyáron megajándékozzon minket valamilyen kisebb-nagyobb változással. Nekem nagyon tetszenek az újdonságok, és remélem, a továbbiakban is lesznek mindig újítások, javítások a nyár folyamán.”

Gábor szintén elégedett. „Örülök, hogy végre sikerült megcsinálni a Wi-Fi-t, valamint a konnektorokat, így le tudok menni egy kávé vagy tea, netán egy jó csapolt sör mellett is tanulni, vagy csak szörfözni a neten.” „Tetszik az új festés a folyosón, valamint nagyon jó a projektor is – teszi hozzá Krisztina – Egyszerűen minden nagyon tetszik a HaBárban, legyen az új vagy régi.”

Stefipeti

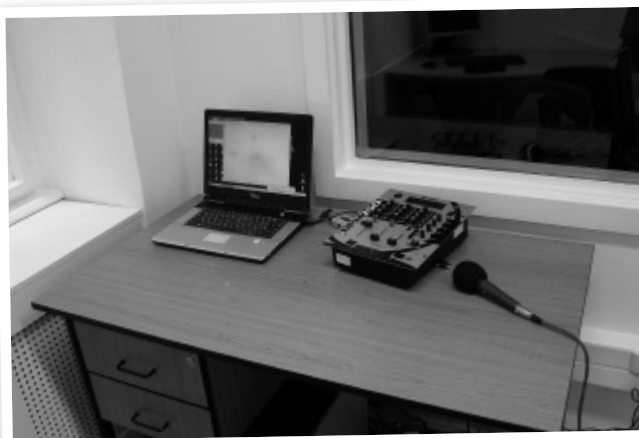
Új helyen, jobb minőségben

Míg előbbi biztos, utóbbiban csak bizakodhatunk egyelőre. Aki az elmúlt egy hónapban a kolikert felé járt, bizonyára már látta, hogy komoly munkák folynak a 31-es helyiségben. Mi ez a komoly munka? Nem más, mint a Közhír, a MűTerem és a Baross Rádió új, közös szerkesztősége és stúdiója.

Az ötlet, hogy elköltözzünk a negyedik emeleti szerkesztőségből, nem új keletű. Lusta kollégistaként számunkra elég nyilvánvaló tény volt, hogy nincs jó helyen a koki legfelső sarkában a mi kis kuckónk. A konkrét helyre a Baross Rádió megalkulásával sikerült rábukkannunk, ám ehhez nem csak a mi költözködésünkre volt szükség, hanem a Bográcskörére is, mivel az ő eszközei voltak a négyszobás „komplexum” egyik helyiségében.

Eredeti terveink közt egy tisztasági festéses, önkéntes alapú javítgatás volt, melyet a körök tagjai csináltak volna meg. Elkezdtünk utánajárni, hogy anyagot és eszközt igényelhetünk-e a munkálatokhoz, ám ekkor derült fény arra, hogy pályázhatunk felújításra, melyet egy cég szakemberei végeznek el. Sikeresen záródott ez a pályázat számunkra, a kivitelező a Struktor Kft.

lett, és egyből elindult a tervezési fázis, melyben közösen vettünk részt a cég szakembereivel.

A tervek elkészültét egy kisebb szünet követte, mely miatt a projekt erős csúszásba került. Egyik nap aztán villanszerelők jelentek meg a kollégium épületében, és kiderült: elkezdődhet a munka.

A felújítás tartalmazta a teljes elektromos hálózat cseréjét és a kari médiumok igényeihez illeszkedő új

hálózat kialakítását. A helyiségekben teljes faljavítást csináltak és kifestettek, az előtér így barackvirág-sárga színt kapott. A padlóburkolatról is elmondható, hogy talán a kollégiumban a legszebb. A régi, szakadt PVC-szalagokat laminált padló, szőnyeg és járólap váltotta. Kicserélték a süketszoba és szerkesztői iroda közti hangszigetelt ablakot (a régin már nem lehetett át-látni), és rendbe tették a többi nyílászárót is.

Az egy hónapos csúszás ellenére azt azért elmondhatjuk, hogy minden szerkesztőségi tag rendkívül boldog, hogy egy ritka szép és esztétikus helyen dolgozhat, hogy ezáltal is megpróbáljon jobb minőségű munkát elétek tární, legyen szó egy Közhír számról vagy egy plakátról, esetleg a rádióműsorokról, hisz jó környezetben szívesebben dolgozunk mi is. Reméljük, hogy még nagyon sokáig élvezhetjük az új szerkesztőségünk minden előnyét, és ti is szívesen lesztek majd a vendégeink!

Stefipeti

Próbáljuk újra!

Zenélsz, és egy helyet keresel, ahol zenekaroddal vagy egyedül próbálhatnál anélkül, hogy a szomszédok rád hívnák a rend éber őreit? Akkor ott a helyed a Baross koliban, az alagsor eldugott, hangszigetelt szobájában, a Baross Rádió Próbateremben!

Az eddig kevésbé kihasznált helyet idén a Baross Rádió magához ragadta, és így szeretne tenni mindazokkal a közlekes zenészekkel, és zenekarokkal, akik egyetem alatt is hódolnának kedvenc időtöltésüknek.

Mit is kell tenned, hogy igénybe vedd a Baross Rádió legújabb szolgáltatását? Regisztráld magad Németh Mihály a. Némónál, így egy bérlet tulajdonosa leszel. Ezt az arcképes kis papírt a portán leadva már a kezeden is tarthatod a kulcsot, mely beenged a zenélés birodalmába.

A társaság egy internetes táblázat segítségével dönti el, hogy ki és mikor használhatja a próbatermet. Ezen a felületen minden zenész beírhatja magát előre, és ha sikerült az időpontot lefoglalni, senki nem zavarhatja meg a dallamait.

Ne zenélj egyedül! A próbatermet használók egy Facebook-csoport segítségével gyakran összejárnak, hogy együtt „jammeljenek”, vagy eljátszák az örökzöld számokat. Az idők során egy vagy több közlekkari zenekar összeállítása is tervbe van

véve, akik a kari rendezvényeken, illetve a Baross Rádióban mutathatják meg zenei tudásuk legjavát.

Kételkedsz a próbaterem felszereltségében? Aggodalomra nincs okod! A hangszigetelt helyiségben a zenészek saját hangszerei mellett a Baross Rádió biztosítja a technikát.

Remélem, meghoztam a kedved ehhez az egyedülálló szolgáltatáshoz, és jól fogod magad érezni a Baross koki -2. szintjén! További infóért keresd Németh Mihály a. Némót (BGK 224-es szoba, nemeth.mihaly@kozlekkar.hu)!

Stefipeti

Kollégiumunk patronálói

Ismerik a Baross kollégium bugyrait, ahova földi halandó nem juthat be. Kik ők? Berta Zsolt és Drugan Árpád, a Baross-palota oltalmazói.

Kérlek titeket, hogy röviden mutakozzatok be!

Berta Zsolt: A karon mindenki csak Gerzsonként ismer. Nyolcadéves hallgató vagyok, a Hagyományörző Öntevékeny Kör exvezetője és a szakestélyek elnöke. Sokan nem tudják, hogy a saját magam szórakoztatására gitározom, és ötven darabból álló bicskagyűjteményem van.

Drugan Árpád: 2010-ben végeztem autógépészként a karon. Jelenleg közlekedés műszaki szakértő szakirányú továbbképzésen veszek részt az egyetemen. Második ciklusomat töltöm mint kollégiumi vezető mentor. Sokaknak új információ lehet, hogy újrakezdő voltam, így nekem két évfolyamom is volt.

Mi volt a motivációtok, mikor megpályáztátok a Baross-palota mentori állását?

B. Zs.: Lassan veteránnak számítok, és ezt a pozíciót mindig nagy öregek töltötték be. Úgy gondolom, hatással vagyok az emberekre, hallgatnak rám. Megpróbálom tartani a rendet, amennyire tőlem telik.

D. Á.: 2003 óta a kollégium a második otthonom, jelenleg a 223-as lakosztályt birtoklom. Az állandó felújítások, a ház karbantartása mindennapos feladatot jelentenek, ezek a kihívások adják nekem a motivációt.

Gerzson, voltak a mentori feladatkörrel kapcsolatos félelmeid?

B. Zs.: Igen, voltak. Elsősorban abból adódtak, hogy nem tudtam, pontosan milyen feladatok várnak rám, meddig terjed a jogköröm. Szerencsére már kezd kialakulni, hogy mit is várnak el tőlem.

Milyen feladatokkal kell szembenéznetek?

B. Zs.: A legnagyobb feladat a ki- és beköltözések segítése. A mi felelősségünk a kőli házirendjének betartása és a hallgatói igények közveti-

tése a kollégiumok osztály felé. Erzs néninek (Varró Erzsébet kollégiumi gondnok - *a szerk.*) vagyok a balkeze, ha Árpi a jobb.

D. Á.: Ez egy 0-24 órás ügyelet. Az otthon felejtett kulcsok, a szobatársak kizárása rendszerint este derülnek ki. A HaBár-bulik alkalmával éjszaka az utcán is bele kell bújni a rendfenntartó szerepébe, elcsitítani a hangoskodókat. A portai beléptetőrendszer programozása sem nappal elvégezhető feladat, mikor ezrével jönnek a vendégek és a portások elfoglaltak.

Drugan Árpád (balra) és Berta Zsolt már veterán a Barossban

Milyen kihívásokat láttok ezen a területen?

B. Zs.: Sok kihívásnak kell megfelelni, de az előéletemet tekintve a legnagyobb küzdelmet saját magammal kell megvívnom. Még bele kell szoknom, hogy a kollégiumi mentori poszt egy fedhetetlen, a viselkedési normákat betartó személyt követel. Igyekszem ezeknek a kritériumoknak megfelelni.

D. Á.: Munkakörömből adódóan Erzsike néni, Imre bácsi (Balogh Imre kollégiumi karbantartó - *a szerk.*), valamint a Hallgatói Képviselőlet munkáját is segítem. Ez már egy olyan széles kör, hogy a napi teendőket nem lehet előre tervezni, minden nap kiszámíthatatlan, hiszen reggel még nem tu-

dom, mi vár rám. Nyitott szemmel kell járni a koliban: ha valahol hibát látok, igyekszem azonnal kijavítani. Egyébként minden év egy új kihívás, új emberek költöznek be, régiek költöznek ki. Mindenki próbálja a kis lakóközösségeit, barátságait kialakítani - ez már egy kihívás.

Árpi, kollégiumi mentor pályafutásod kezdetén fő céldként említettél egy élhetőbb légkör megteremtését. Sikertől az akkori elképzelésedet megvalósítani?

D. Á.: Az élhetőbb légkör alatt a rend és a fegyelem fenntartását értettem. Úgy érzem, ezt sikerült megvalósítani. Volt lehetőségem az egyetem más kollégiumainak rendszerébe betekintést nyerni, ezek alapján kife-

lenlhettem, hogy szégyenkeznivalónk egyáltalán nincs. Emberi oldalon mintha lazulnának a kötelek, már nincs az a feltétlen tisztelet a felsősök iránt. Annak idején én ezt egy kicsit másképp éltem meg, de változik a világ. Szerintem az élhetőbb légkörhöz az is hozzátartozik, hogy ha nem is barátként, de legalább kollégákként és lakótársakként tiszteljük egymást, és úgy is viselkedünk. Persze mindig vannak rebellisek, mindig

vannak apró-cseprő problémák, de 90%-ban sikerült üzembiztosan megteremtteni az élhetőbb légkört, és ezt folyamatosan fenn is tudjuk tartani.

Gerzson, milyen jövőbeli elképzeléseid vannak, amiket szeretnél mentorként megvalósítani a kollégiumban?

B. Zs.: Szeretném, ha elsősorban a fejekben lenne rend. Örölnék, ha mindenki számára természetes lenne a köszönés. Egy közösség vagyunk, együtt élünk. Valamint fontos, hogy úgy vigyázzunk a kollégiumi helyiségekre, eszközökre, mintha a saját tulajdonunk lenne.

Kata

Ösztöndíjak és mosatlan edények az első lakógyűlésen

Szeptember 18-án, kedden este a Baross Gábor Kollégium dísztermében a kari Hallgatói Képviselőlet megtartotta az első, lakógyűlésre keresztelt kérdezz-felelek fórumát, ahol a várakozástól eltérően nem túl nagy létszámban jelentek meg az érdeklődők, kérdésekben mégsem volt hiány.

Az esemény megrendezésére májusban jelentkezett először igény. A kari Hallgatói Önkormányzat minden tavasszal megtartja az éves tisztújító szavazását, és a szavazáshoz kapcsolódó fórumon a hallgatóknak lehetőségük van kérdezni a képviselőktől az éves munkájukról. A legutóbbi fórumon azonban túlnyomórészt a kollégium jövőjével és az új felsőoktatási törvénnyel kapcsolatos kérdések záporoztak. A jelenlévő hallgatók viszont jelezték igényüket egy eseményre, ahol bővebben informálódhatnak. Nyáron megszületett a döntés, így mostantól a kari Hallgatói Képviselőlet rendszeresen tart egy kötetlen beszélgetős gyűlést. Az eseményt ugyan lakógyűlésnek hívják, de minden hallgató számára nyitott. Célja, hogy a hallgatóság naprakész információkkal rendelkezzen, egy helyszínen tájékozódhasson mindenről, ne kelljen az információk után rohangálni. A felsőoktatástól kezdve a közösségi életén át az ösztöndíjakig mindenféle kérdésre választ kaphatnak a hallgatók. Az egybegyűlteket elsősorban a tanulmányokkal és a kifizetésekkel kapcsolatos határidők foglalkoztatták.

Először a zárthelyikkel kapcsolatos aggodalmukat fejezték ki. *Németh Ákos* oktatási és tanulmányi felelős megnyugtatta őket, hogy a zárthelyik időpontjai már véglegesek, a tanszékek jelenleg az ütközéseket korrigálják, az internetes ZH-naptárat pedig már elkezdte feltölteni.

Sokan érdeklődtek, hogy az ösztöndíjak összegei miért nem derülnek ki időben. *Dudás Ferenc* juttatási-térítés felelős elmondta, hogy a felsőoktatási törvény módosulása miatt nincsenek még konkrét eredmények. A megnövekedett adminisztrációs terhek miatt az adatkezelő a szokásosnál sokkal később tudott az ösztöndíjak számításához szükséges adatokat szol-

gáltatni. A kifizetés időpontja nem változik, de az eredmények, a megszokottnál később lesznek elérhetőek.

Több hallgató is jelezte, hogy a Hallgatói Képviselőlet weboldaláról gyakran eltűnnek a hírek, nem érhetőek el a dokumentumok. *Dominik Zsolt* kommunikációs irodafelelős a honlap hibájára hivatkozva arra kért mindenkit, hogy az elkövetkező két hónapban a hírlevelekből, hirdetőtáblákról és a BME-KSK HÖK Facebook-lapjáról tájékozódjon.

A HK mellett a kollégiumi mentorok is képviseltették magukat. *Druzan Árpád* kollégiumi vezetőmentor tájékoztatta a lakókat arról, hogy bármilyen problémával (például bútorcsere, kiégett neoncső, csöpögő vízcsap és egyebek) bátran fordulhatnak hétköznapi Varró Erzsike nénihez (101-es iroda), illetve a kollégiumi mentorokhoz. Felhívta az újonnan beköltözők figyelmét a Baross-koli alapvető viselkedési normáira: köszönés, szomszédokkal való jó viszony, éjszakai hangoskodás kerülése. Ezen kívül megkérte a kollégistákat, hogy a folyosót - mint tűzvédelmi menekülési útvonalat - ne raktárként használják. Az akadálymentes közlekedés érdekében tilos a folyosón elhelyezni a régi, már nem használt bútorokat. Szobaellenőrzések alkalmával tapasztalta, hogy sokan a lakhelyükön tarják biciklijüket. A kollégiumnak van saját, erre a célra kialakított (és hamarosan megújuló) kerékpártárolója, amihez jogosultságot ugyancsak a 101-es irodában lehet beszerezni. További problémaként említette, hogy a január 1-jétől életbe lépő dohányzási törvény miatt egyre nagyobb gondot jelent a szemetelés. A kert és az épület bejárata előtti járdaszakasz tele van cigaret-tacsikkal és egyéb hulladékokkal.

A fórumon felmerült még, hogy kollégium udvarán fizikai korlátok miatt kevés a parkolóhely, viszont sok a

jármű, ezért Árpád megkérte a kertben parkoló autó és motorkerékpár tulajdonosokat, hogy a felfestésnek megfelelően, ésszerűen álljanak be az udvarba. Végezetül egy visszatérő problémára hívta fel a figyelmet: a konyhákban mindig nagy a rendetlenség, több napig áll a mosatlan edény a mosogatóban, a lakók nem pakolnak el maguk után. Megkérte mindenkit, hogy tartsa be a rendet, mert ha másképp nem megy, szankciókat fognak bevezetni a konyhák tiszta, rendezett állapotának megtartása érdekében.

Az első lakógyűlésen túlnyomórészt a kollégium lakói vettek részt, többnyire mégis tanulmányokkal és programokkal kapcsolatos kérdések hangzottak el. Ha szeretné megismerni a Hallgatói Képviselőlet tagjait, a kollégiumi mentorokat, ha oktatással kapcsolatos kérdésed van, vagy csak kíváncsi vagy mi lesz a következő HaBár-buli témája, látogass el a következő fórumra!

Kata

Több száz angyal idén is

Szeptember 7-én második alkalommal tartották meg a BME Önkéntes Napot, mely idén is hasonlóan nagy sikerű volt, mint az első. A Műegyetem hallgatói szeretettel végezték el azt a sok önkéntes munkát, melyre a XI. kerületben igény volt.

Tizenhét helyszínen összesen 957 önkéntes dolgozott, megszépültek bölcsődék és óvodák, parkok és közterületek. Az itt lakó emberek rendkívüli módon hálásak voltak, többen is megjegyezték: nem is olyan rossz, hogy egyetemistákkal van tele a kerület. A legnagyobb megbecsülést a bölcsődék és óvodák dolgozóitól kaptuk, akiknek normál körülmények között nem lenne lehetőségük ezeket a munkákat elvégezni.

Fontos szerepe volt az önkéntes napnak, hogy az érintett bölcsődékben és óvodákban a gyerekeknek jó példát mutassanak, nevelőik külön fel is hívták erre a gyerekek figyelmét. Az egyetemistáknak is nehéz dolguk volt, ugyanis ezekben az intézményekben ugyanúgy folyt a foglalkozás, mint egy átlagos hétköznapon. Oda kellett fi-

gyelni a munka és a beszéd hangerejére, valamint mindenkinek moderálnia kellett saját szókinsét.

Minden technikai hátteret a szervező EHK biztosított, így az angyaloknak csak regisztrálni kellett a Goldmann György téri központban, és csoportvezetőjükkal az adott helyszínre menni. A későn jövőknek térkép

segítette a helyszínre jutást. A szervezők továbbá gondoskodtak ásványvízről, ételről és egy életre szóló önkéntes napi pólórról. A munka mindenhol jókedvűen zajlott, az önkéntesség összehozta a legjobb társaságokat, és új barátságokat is szült.

Reméljük, hogy az elvégzett munka hatására nem csak ezen a pénteken, hanem az év többi napján is toleránsabban néznek ránk a kerület lakói, valamint egyre több ember kap kedvet az önkéntességhez. Aki kint volt és bármilyen munkát végzett, bízzunk benne, hogy megtartja ezt a jó szokását, és a jövőben is legalább ennyit tesz környezete megszépítéséért. Ne feledjétek: az önkéntesség jó, és ha pozitívan állsz az egészhez, hatalmas élményt jelenthet saját magad és barátaid számára egyaránt.

Zsófi & Stefi

Teniszes közlekesek

Idén indult először közlekkaros teniszcsapat a BME Karok Közti Csapatbajnokságon, ahol egyből a második helyet sikerült megszerezniük a szezon tavaszi fordulóján. Erdélyi Pétert (a. Pötyi) kérdeztük a versenyről.

Honnan jött a gondolat, hogy elinduljatok?

Az egyik óra előtt megláttam egy srácnál a teniszuccát, beszélgetésbe elegyedtünk, és kiderült, hogy ő is versenyszinten játszott. Innen jött az ötlet, hogy szervezzünk egy csapatot. Elkezdtünk keresni csapattagokat, akik fordulónként öt egyéni és két páros meccset játszanak le. Nem volt egyszerű összeszedni a tíz főt, mivel mindannyiunk órárendje teljesen más, de már az első forduló után ráértett a csapat arra, hogy hogyan ossza be az idejét úgy, hogy ne hagyjuk cserben a másikat.

Edzetek is együtt?

Alkalmanként elmentünk együtt edzeni, és minden forduló előtt van

egy tréning meccs, ahol felállítjuk az erősort, ami alapján tudjuk játszani az embereket. Az öt szingli meccset az erősort szerinti első öt játssza le. Ezzel elkerülhető, hogy egy országos bajnok, aki már több éve teniszezik, játsszon egy amatőrrel.

Meglepődtetek az eredményen, vagy számítottatok legalább egy dobogós helyre?

Én nagyon meglepődtem, mivel a többi karnak már több éve van csapata, már megvannak az aktív tagok, akik minden évben jönnek. Szóval elég nagy szó, hogy új csapatként egyből a második helyre kerültünk. Majd most, az őszi félév végén fog kiderülni a végleges eredmény, így még küzdeni kell egy picit.

Jövőre ráutaztok az első helyre?

Természetesen igyekszünk a gépészeket legyőzni. Nekik már nagyon sok éve van csapatuk és ott mindig erős volt a mezőny, de szerencsére az öregek kezdenek kihullani, így most valószínűleg nagyobb esélyünk lesz arra, hogy megszorongassuk őket a következő idényben, de akár már az őszi fordulóban is.

Ha valaki kedvet kapott egy kis teniszezéshez a cikk kapcsán, a www.teniszklub.bme.hu oldalon tud regisztrálni. Pötyiék szívesen látnak mindenkit, aki szeret teniszezni, egy kis rutinnal is rendelkezik, és szeretne segíteni, hogy a következő szezon végén a KSK álljon a dobogó legfelső fokán.

Smiley

Minőségi munka több fizetésért

„Magasabb bérek, szakmai munka, rugalmasság és egyszerű ügyintézés. Ezt nyújtja a MISZISZ, kifejezetten a BME-s diákokra specializálódva” – kezdte mondandóját Nagy Roland, a MISZ Műegyetemi Iskolaszövetkezet (MISZISZ) elnöke, akivel a hallgatóknak kínált munkalehetőségekről beszélgettünk.

MISZ Műegyetemi Iskolaszövetkezet
K épület, I. emelet 77.

www.miszisz.hu

1/463-1237

Ügyfélfogadás:

hétfőtől csütörtökig: 9.00–17.00 óráig

pénteken: 9.00–14.00 óráig

beszélgetés után a MISZISZ szerződést köt a jelölttel. Ezután a hallgatónak csak munkába kell állnia. Minden új tagnak 1500 forintért kell ún. részjegyet vásárolnia az

első fizetéséből, amelyet készpénzben visszkap a tagság megszüntetésekor. A belépéskor a személyes adatok és névre szóló bankszámla mellett tavaly óta szükség van diákigazolványra, továbbá az iskolaszövetkezetnek minden munkavállalót le kell jelentenie a NAV-nak is.

Nagy Roland elmondta, hogy a konkurens szövetkezetekkel ellentétben a MISZISZ többet fizet a munkavállalóinak. Megtudtuk, hogy máshol minimál órabér környékén fizetnek csak a diákoknak, ami bruttó 535 forint, míg a MISZISZ esetében az átlag órabér bruttó 714 forint körül mozog. Ha az adott feladathoz nyelvtudás vagy egyéb szakmai képesítés szükséges, ennél magasabb órabérre is lehet számítani. A lehetőségek palettája széles: a néhány napos munkától egészen a több hónapos foglalkoztatásig vannak ajánlatok.

A szövetkezet célja, hogy a BME hírnevéhez méltóan magasabb minőségű elvégzett munkát biztosítson a partnereinek, akár magasabb áron. Ebből adódóan a munkát vállaló diákoknak is magasabb béreket tud nyújtani, amelyet szigorúan minden hónap tizedikéig kifizet. Megtudtuk, hogy a nyár eleje és a szemeszterek kezdete a legaktívabb időszak. A félévet kezdő diákok az órarendjük ismer-

retében keresik a lehetőségeket. Emellett nagyon sokan vannak olyanok, akik nyáron keresik meg a tandíjra valót, vagy alkalmanként vállalnának munkát. Ők főként a hét elején keresik fel az iskolaszövetkezetet az éppen nyitott lehetőségeért.

Az elnök felhívta a figyelmet, hogy az idei évtől megszüntették az adójóváírást, így minden megkérés után 16% személyi jövedelemadót kell fizetnie a hallgatóknak havi bruttó

202 000 forint fizetésig. Efölött adóalap-kiegészítésre lehet szükség: a 202 000 forint feletti összegre mintegy 20% adót kell fizetni. Az idei év hozta változás az is, hogy a tanulmányi ösztöndíj, az alapítványtól vagy állami intézménytől kapott hallgatói juttatások többé már nem adózó jövedelmek, és nem növelik az adóalapot sem. Ez az oka, hogy az egyetem már nem küld kimutatást az adott évben kapott hallgatói juttatások mértékéről. Ezt a jövedelemtípust nem terheli járulék, és az adóbevalláson sem kell feltüntetni.

Nagy Roland elmondta, hogy a MISZISZ-nél kínált lehetőségek mintegy negyede „belső munka”, azaz tanszékektől jön. A hallgatói foglalkoztatás ezen formája rugalmas, járulégmentes és kényelmes, ugyanis a szövetkezet minden adminisztratív munkát átvállal a tanszékektől. A kínált munkák másik fele külső foglalkoztatóktól érkezik. Az elnök hozzátette, a MISZISZ hírneve „szájról szájra” terjed a vállalati partnerek körében. Az eddigi munkaajánlatokkal a cégek keresték meg a szövetkezetet, azonban a MISZISZ bővíteni szeretné a kínálatot. A szervezet egy értékesítést végző munkatárssal bővül, aki új partnerek, új munkalehetőségek felkutatását végzi majd. Ezzel az a cél, hogy a közeljövőben MISZISZ az eddigieknél is több munkalehetőséget kínáljon a hallgatóknak.

A 2008-ban alakult szövetkezet elnöke elmondta lapunknak, hogy az elmúlt négy évben mintegy tizenegyezer munkaszerződést kötöttek meg, zömében műegyetemista hallgatókkal. A MISZISZ-nél ugyanis nemcsak BME-sek, hanem más felsőoktatási intézmények diákjai is vállalhatnak munkát. Egyetlen feltétel az aktív nappali tagozatos hallgatói, tanulói jogviszony. Nagy Roland hozzátette, hogy a kínált munkák jelentős része kifejezetten a Műegyetem profiljához igazodik. „Fontos, hogy a diákok a szakmai fejlődésükhöz passzoló munkát találjanak, de emellett olyan feladatokra is lehet pályázni, amelyekhez nem szükséges szakmai ismeret, képesítés.”

A jelentkezés menete egyszerű. Egy-egy meghirdetett állásra e-mailben, önéletrajz beküldésével lehet pályázni. Megfelelés esetén a szövetkezet visszaigazol, és rövid személyes

MISZISZ statisztika 2011	
Számlázott órák száma 2011-ben	225170
Elhelyezettek átlagos száma hetente 2011-ben (fő)	321
Munkák jellegének megoszlása (%): fizikai/szellemi	21/79
Kihelyezések megoszlása tevékenység szerint 2011-ben (%):	
Irodai	17
Műszaki	23
Informatikai	9
Kereskedelmi	40
Ipari	10
Egyéb	1

Műhely

MŰHELY

BME Egyetemi Napok

Idén hatodik alkalommal nyitotta meg előttünk kapuit a BME Egyetemi Napok, ami most is színes programokkal, nagyszerű fellépőkkel és hangulatos versenyekkel várt minket. A közlekkari csapat nagy reményekkel indult neki a programsorozatnak, már jóval a kitűzött dátum előtt megkezdte a felkészülést Balu kapitány és csapata bízva abban, hogy jó eredménnyel zárhatják a háromnapos örületet.

A fesztivál szeptember 10-én, hétfőn kezdődött a 0. nappal, amikor a sportrendezvényekre, akadályversenyekre került sor. A csapatsportoktól kezdve az egyéni számokon át minden volt, amit a megfáradt, elzsibbadt test kívánhat, mindenki megtalálhatta a számára megfelelő sportszámot. Rengetegen vettek részt ezen a napon, jó volt látni, hogy a sport még máig sokak kedvenc szabadidős tevékenysége.

„Persze az előző napi vegyész vs. TEK akció után folyamatosan előkerült az a bizonyos „tektektektektektek” zene, ami mellett természetesen mi sem maradhattunk ki a magunk szexi tanárnénijével.”

Az első nap igazi csemege volt, egy picit az EFOTT megkopott és homályos emlékeit idézte fel bennünk. Igen, természetesen arra gondolok, hogy a közlekes csapat nagyja egy emberként tombolta végig a Brains koncertet, hogy jó pár elvetemült ott ugrált Nagy Feróval a Kalinka sátrában, és azt hiszem, ha idézem karunk kedvenc zenekarának sorait, miszerint „Ez a mocskos élet, ez a rohadt élet...”, akkor mindenki tudja, hogy a Vis Maiorról beszélek. Tulajdonképpen szem nem maradt szárazon, de a ruhánkból is éppúgy csavarni lehetett a vizet! Bízunk benne, hogy mindezek után még végigszeletelhetjük Andro fellépését, de az erő elszállt, így az kimaradt. Nem baj, majd jövőre!

A szerdai naphoz mindenki úgy állt hozzá, hogy ki kellene pihenni a keddet, nem kellene túlpörögni azt az estét is, mint az előzőt. De ugye mindannyian tisztában vagytok vele, hogy az élet nem kívánságműsor? Így vagyunk ezzel elég sokan, ezért még

ha nehezen is, de nekiindultunk az Infoparknak, bár sokaktól elhangzott, hogy ma csak szolidan, holnap is van nap. De valahogy mégis csak szísszentek a sörök már az odavezető úton is. A klasszikusokat természetesen nem lehetett kihagyni, így az UFO Napoláját és a Kozmix Holnaputánját szinte kivétel nélkül mindnyájan magunkévá tettük, aztán jött az igazi világsztár, a '90-es évek egyik legfelkapottabb előadója, az Ecuadorról híres Sash! Persze én azért beégettem magam, és megkérdeztem, hogy az ki, de hamar megvilágosodtam, és rájöttem, tudom, kiről van szó, csak valahonnan mélyről kellett előszedni az emlékeket. Miután a legtöbben a sztár zenéjére tölték, akadt néhány bátor jelentkező Gyurexre is, aki most... hát emberek, olyan szettet szolgáltatott most nekünk, hogy egy rossz szavunk nem lehet a HaBár egykori dj-jére. Lehetett szeletelni, de pont úgy, hogy az még kimondottan jól essen a testnek és a léleknek.

Az éjjel két órát úgy vártuk, mint a megváltást, az Electric Shock Duot pedig még annál is jobban. Presztízs-kérdés volt nálunk, hogy meghallgasuk őket és a szó szoros értelmében végigtomboljuk, hiszen fordult már elő, hogy nagyon rákésztünk, és nem bírtuk kivárni... Úgyhogy nagyon

vártuk, nagyon akartuk, nagyon oda-tettük magunkat. Na persze. Csak tettük volna. Most sem bírtuk kivárni. Lehet, hogy túl öregek vagyunk már az éjszakázáshoz...?

Bár fáradtan, és az esős idő miatt morcosan vágtunk neki az utolsó napnak, lelkes kis csapatunk megérkezett szép lassan a karok közti vetélkedőre. Nem véletlenül emeltem ki, hogy kis csapatunk, mert az elején voltunk úgy... ötven. Aztán tízen. Aztán lettünk körülbelül tizenöt, akik részt is vettünk valamiben. Ugye ismeritek a karok közti vetélkedő lényegét? Kevés az eszes, sok az iszós feladat. És ha kevés ember iszik sokat? Igen, jól gondoljátok! Voltak ám cudar feladatok, amibe beleborzongott az ember, és fröccsel kellett lekísérni, hogy egyáltalán még játékban maradjon valamelyik pia a bentmaradásért. Viszont voltak mókásabbak is, amikhez szerencsére nem volt szükség a gyomrunkra. Persze az előző napi vegyész vs. TEK akció után folyamatosan előkerült az a bizonyos „tektektektektektek” zene, ami mellett minden csapat előadta a saját kis kari táncát - természetesen mi sem maradhattunk ki a magunk szexi tanárnénijével. Bár azt hiszem, akkor már mindent el lehetett mondani rólunk, csak azt nem, hogy szexik lennénk...

Hatalmasat alakítva a második helyezést értük el az Egyetemi Napokon, ami nagyon nagy eredmény annak fényében, hogy miként is indult a vetélkedős nap! Nyilván ezt meg kellett ünnepelni, így nem maradhatott el az esti Paddy & The Rats és Tankcsapda koncertek egyike sem, és aki kevésbé zúzósat akart, az megvárta Juhász Lacit és Julia Carpentert, akik hajnalig nyomták a bulit.

Kicsit túltoltuk. De egyszer van egy évben Egyetemi Napok. És nem mi vagyunk azok, akik ki fogják hagyni!

Zm

Játsszunk szakmázva!

Mikor felmerült a kérdés, vajon milyen új programot eszelhetnénk ki nektek, ami minél többeteket vonzana, arra jutottunk, hogy keverjük össze a kellemest a haszonnal, a játékot a szakmai dolgokkal. Így született meg annak a kétnapos programnak a gondolata, melyre várunk benneteket október 29-én és 30-án a Baross kollégium dísztermében.

Célunk az, hogy mindenkit megmozgassunk a karról, és bízunk benne, hogy ebben nagy segítségünkre lesztek azzal, hogy részt vesztek ezen a szakmai rendezvényen. A tanszékekkel összefogva találtuk ki a feladatokat, melyek mind járműveseknek, mind közlekedéseknek kiválóan megfelelnek, hiszen mindkét oldalról lesznek feladatok a vetélkedőn. Nem kell megijednetek, nem olyan lesz, mint egy kemény zárthelyi a hetedik héten, próbáltuk inkább a kreativitást és a csapatmunkát előtérbe helyezni.

Bár a Baross palotában rendezük meg, természetesen nem csak Ba-

ross-lakóknak szól, nyugodtan bárki részt vehet - nemtől, lakhelytől és szaktól függetlenül! Most nem a májakokra, hanem sokkal inkább az agyatokra lesz szükségetek, szerintünk jó buli lesz!

Mindkét nap délután 5-től körülbelül este 9-ig tart majd a játék, győztest a 31-én tartandó HaBár-buli előtt hirdetünk. Hogy miért nem 30-án? Azért, mert a dísztermi programokon kívül még vár rátok egy Külső Aranykerék is, amelyet most kicsit más szabályokkal, de lényegében nem változtatva szeretnénk megszervezni. Változás lesz, hogy minden csapatból

két autó vehet részt, így elkerülhetjük, hogy többen üresjáratban álljatok akár több órát, illetve minden csapatnál szükség lesz egy központra, ahol határozatlan számú csapattag vehet részt a megmérettetésben. A játékszabályok a szokásosak, győzzön az élesebb eszű, a gyorsabb, a jobban összetartó brigád!

„Most nem a májakokra, hanem sokkal inkább az agyatokra lesz szükségetek: szerintünk jó buli lesz!”

Tehát még egyszer: mikor? Október 29. és 30., 17.00. Hol? A Baross kuli dísztermében. Miért? Hogy jól érezzétek magatokat!

Zsu

Közhír blogra fel!

Mi a teendő, ha a cikk nem fér bele az újságba? Ha van egy remek rendezvény, de a képek megtöltenék az összes oldalt? Esetleg videó készült a Kari Napokról, de hol jelenjen meg? Ezekre van a Közhír blog!

A blog az internet világában már régóta jelen van, kiegészítve a nyomtatott újságot. Ugyanazokat a témákat vesszük elő, de a képek és videók még szívesebbé teszik az írásokat.

Van itt minden, mi szem-szájnak ingere: szakmai írások, képes-videós beszámolók rendezvényekről, járműtesztek, programajánlók és közérdekű információk. De persze nem maradhat ki a szórakozás sem. Humoros és meglepő dolgok tárháza az internet, és mi a blogon kiválogatjuk mindezek legjavát, aminek köze van a közlekedéshez vagy az egyetemi élethez.

Az egyszeri írások mellett rendszeres témák és rovatok is olvashatók.

A Közlekedéstörténelem rovatban visszaemlékezünk azokra a régi időkre, ahol még az autózás úri kiváltság volt, a vonat gőzzel ment, és a repülés még gyerekcipőben járt. Képek, videók segítségével a történelem egy-egy darabkáját hozzuk el nektek. A frissen felköltözött golyáknak nagy segítséget nyújt a Budapest-

ről szóló rovat, ahol megismerhetitek a főváros számtalan nevezetes és szép látványosságát. A többi témát nem rangozom be előre, elégedjétek meg annyival: érdemes rendszeresen figyelni a Közhír blogot, mert szinte minden napra jut valami szemet gyönyörködtető újdonság.

Érdemes visszalapozni a korábbi bejegyzésekhez is, hiszen sok érdekes írás született már a blogunk indulása óta.

Ha szeretnélné blogolni, akkor gyere el a következő Közhír ülésre (szerda délután hatkor a Baross kuli-ban), és csatlakozz ehhez a remek csapathoz, vagy keress minket e-mailben,

illetve a Facebookon!

Addig is jó olvasást:
www.kozhir.blog.hu

Dondó

Műsorok a Baross Rádióban

Mikor e sorokat írom, még nem költöztünk le várva várt stúdióinkba, ám a Baross Rádió műsorvezetői az ideiglenesen kialakított kis szobából is az éterbe küldik a legérdekesebb témákat, legjobb dalokat. Ez a cikk segítséget nyújt Neked abban, hogy megtaláld azt a műsort, aminek aztán a törzshallgatójává válhatsz. Olvasd el az ajánlókat, és csatlakozz hallgatóink népes táborához, kövesd műsorainkat! Tudjuk, hogy ahány ember, annyiféle ízlés is létezik, és ebben a sokféleségben a Baross Rádió az, ami összeköt bennünket!

„szakmai” jó tanácsokkal is. Az előző félév népszerű műsora most is várja a hallgatókat a hangszórók elé!

Mozdonyrádió: A múlt félév leghallgatottabb műsora vasúti és közúti híreket elemez a hallgatóság bevonásával. Ha van egy olyan híred, ami szerinted érdekes, és kíváncsi vagy, mit mond Marci és Imi, akkor csütörtökönként 19 és 21 óra között hallgasd a Mozdonyrádiót!

Időpont	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
0:00-1:00	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light
1:00-2:00	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light
2:00-3:00	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light
3:00-4:00	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light	Baross Light
4:00-5:00	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
5:00-6:00	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Jazz	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
6:00-7:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
7:00-8:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
8:00-9:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
9:00-10:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
10:00-11:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
11:00-12:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
12:00-13:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
13:00-14:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
14:00-15:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
15:00-16:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
16:00-17:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
17:00-18:00	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió válogatás	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
18:00-19:00	Lazulj velünk!	Szakmai (18:30-tól)	Hangár	Lazulj velünk!	Lazulj velünk!	Baross Rádió Online	Hangár (ismétlés)
19:00-20:00	Lazulj velünk!	Szakmai (18:30-tól)	Hangár	Lazulj velünk!	Lazulj velünk!	Baross Rádió Online	Magyar Tarka (ismétlés)
20:00-21:00	Baross Café	Ütköző	Pajzán Szerda	Mozdonyrádió	Mozdonyrádió	Baross Rádió Online	Defekt
21:00-22:00	Baross Café	Magyar Tarka	Pajzán Szerda	NightLife	NightLife	Baross Rádió Online	Defekt
22:00-23:00	Defekt (ismétlés)	Baross Unplugged	Ütköző (ismétlés)	Baross Light	Baross Light	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás
23:00-0:00	Defekt (ismétlés)	Baross Unplugged	Ütköző (ismétlés)	Baross Light	Baross Light	Baross Rádió Online	Baross Rádió válogatás

Lazulj velünk: Medo és Zsolti minden hétfőn 18 órától a legjobb programok, bulik közül szemezget, hogy Neked csak választani kelljen. Teszik mindezt a Baross Rádió Top20 slágerlistájának hallgatása közben.

Baross Café: Bumeráng? Morning Show? Önindító? Ami a Baross Cafét közössé teszi ezekkel a reggeli műsorokkal, hogy Balu, Gyuri és Stefi hasonló hangulatot teremtsen a stúdióban, természetesen a jó ízlés határain belül vagy a határokon táncolva. A különbség egyszerű: amíg a Bumeráng, a Morning Show és az Önindító reggelente hangolja mosolyra a hallgatót, addig a cafés srácok minden hétfőn 20.00-tól 22.00 óráig mozgatják meg a nevetőizmokat. Ne feledjétek, a nevetőránc nem szégyen!

Szakmai: Florcsi és Patrik a leg-szaftosabb közlekedéssel kapcsolatos problémákat, témákat boncolgatja. Minden kérdésekre megkapjátok a választ a műsor másfél órája alatt. Ha érdekel a közlekedés kedden 18.30-tól szigorúan a szakma kerül előtérbe.

Ütköző: A Baross Rádió közszolgálati magazinja. Minden héten inter-

jút hallhatsz a Hallgatói Képviselő egy tagjával. Ha valamire kíváncsi vagy, esetleg már régóta meg akartad kérdezni, most itt az idő! A műsor ideje alatt záporozhatnak a kérdések, amire az éteren keresztül garantáltan megérkezik a válasz.

Magyar Tarka: Stefipeti és Rupp Feri magyar dalokat mutat be a rádió hallgatóinak keddenként 21.00-tól egy órában keresztül.

Baross Unplugged: A Baross Rádió tehetségkutató műsora. A próbatekintésben zenélő együttesek a stúdióban elmondhatják, mi ihlette dalaikat, közben pedig a banda számait hallgathatjuk.

Hangár: Peti Misi és Fülöp Jimmy rockműsora. Itt a lágyabb rocktól az érfelvágósig mindent megtalálhatok. Szóval hangerő fel, haj kienged, és két órában keresztül lehet is csapadni.

Pajzán Szerda: Zsu, Stefipeti és vendégeik a hálósobák titkait fedik fel a hallgatók előtt. Egyben ellátnak

NightLife: Hubai Zsolti élőben kever a stúdióban csütörtökönként 21 és 22 óra között. A legjobb klubdalok Dj Hubai gondozásában.

Defekt: Tibi és Zsiga vasárnap esténként górcső alá veszi a legjobb verdákat. A műsor érdekes lehet azoknak is, akiket nem kifejezetten érdekelnek az autók. A fiúk szakemberek segítségével igyekeznek a lehető legrészletesebben megismerni az autócsodákat.

Baross Light: A legjobb mixek különböző DJ-ktől. Műsorvezető nincs, itt csak a zene a lényeg. Minden nap!

Baross Jazz: A legjobb jazzfelvételek minden hajnalban.

Baross Rádió válogatás: A Baross Rádió online zenei válogatása felesleges beszéd és megszakítás nélkül.

Zsolti

A HÖÖK Mentorprogram – Felsőoktatási Mentorhálózat

A HÖÖK Mentorprogram a NEFMI felsőoktatási esélyegyenlőségi stratégiájának része, amelynek legfontosabb célja a felsőoktatási rendszerben tapasztalható esélyegyenlőtlenségek csökkentése. Ebben szerepel, hogy azoknak a fiataloknak, akik valamilyen szempontból hátránnyal (például akik középiskolai tanulmányaik alatt rendszeres gyermekvédelmi támogatásban vagy rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesültek; akiket a jegyző védelembe vett, vagy állami gondozottak voltak; akiket tartós nevelésbe vettek) érkeznek a felsőoktatásba, nagyobb esélyük legyen tehetségük kibontakoztatására.

A Mentorprogram a 2012/2013-as tanévben azokat a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű hallgatókat segíti, akik jelezték a felsőoktatási jelentkezési lapon, hogy sikeres felsőoktatási felvételiük esetén a HÖÖK Mentorprogram segítségére igényt tartanak. Ők így válnak mento-

rált hallgatóvá. A mentorált első éves hallgatókat egy személyes segítő (mentor) egy tanéven keresztül támogatja. A mentor azonos intézményben és szakterületen tanuló felsőbbéves, aki segíti a rábízott hallgató intézményi és társasági beilleszkedését: tanácsokat ad tanulmányi és oktatási ügyekben, informálja az aktuális pályázatokról, hallgatói jutásokról és ösztöndíjakról; segít jegyzeteket szerezni, tantárgyakat felvenni. Legfontosabb feladata, hogy felkészítse a mentorált hallgatót segítség nélküli egyetemi életre. (Egy mentor több hallgatót is segíthet.) A mentori munka kortárssegítés, sikeressége a személyességben rejlik, ugyanis a mentori munka során lehetőség van rengeteg olyan tapasztalat megszerzésére, amelyek később a munkaerőpiacon előnyt jelenthetnek.

A HÖÖK Mentorprogram rendszeresen szervez régiós közösségépítő rendezvényeket mentoráltjainak és

mentorainak. A 2011/2012-es tanév őszi félévében országosan 47 rendezvény volt, melyeken összesen körülbelül ezerhatszáz hallgató vett részt. A programok között volt gasztronómiai est, bográcsolás, korcsolyázás, bowling, tekebajnokság, palacsintasütés, borkóstoló, túrázás, Mikulás-est, disznóvágás. A Mentorprogram rendezvényei ingyenesek a program résztvevői számára.

A 2009/2010-es tanévtől kezdődően folyamatosan emelkedik a programban résztvevők száma. Az elmúlt tanév őszi szemeszterében közel 330 mentor kezdte meg munkáját, és segítette a programba bekerült nagyjából ezerkétszáz szociálisan hátrányos helyzetű hallgatót.

HÖÖK

Dallamos Villamos: újra úton a körúton

Rendhagyó látványban lehetett része mindazoknak, akik szeptember 2-án és 8-án a körúton sétáltak: egy iker UV szerelvény róttá fáradhatatlanul köreit Újbuda-Központ és a Széll Kálmán tér között, amelyen ráadásul még élőzene is szólt!

Nem csalás, nem ámtás: a Magyar Dal Napja alkalmából a BKK és a BKV idén is elindította a Dallamos Villamost, amelyen ismert és kevésbé ismert zenészek szórakoztatták a népes utazóközönséget - az érintettek legnagyobb meglepedésére. Az akcióval a BKK és a BKV a 2009 óta minden év szeptemberének második vasárnapján megrendezésre kerülő Magyar Dal Napjára kívánta felhívni az utazóközönség és járőrök figyelmét. Ezzel támogatva azt a kezdeményezést, melynek célja - ahogy azt Presser Gábor, a mozgalom elindítója megfogalmazta -, hogy minél inkább sikerüljön meríteni a magyar dal kincsestárából, a városi és népi hagyományokból, miközben folyamatosan születnek újabb számok.

A Dallamos Villamoson szerelvényenként két-két együttesnek van lehetősége arra, hogy a végállomástól végállomásig terjedő „műsoridőben”

előadja számait, és belopja magát az emberek szívébe. A publikum létszáma már tavaly is igen jelentős volt, most azonban minden túlzás nélkül állítható, hogy a kocsis zsúfolásig megtelt, így néha még magának a zenekarnak is alig jutott hely. A hallgatóság összetétele igen vegyes volt: a kisgyerekes családoktól kezdve az egyetemistákig minden korosztályból akadtak kíváncsiskodók. A hangulatra sem lehetett panasz, a kiosztott szövegkönyveknek köszönhetően azok is vidáman énekelhették a fellépők számait, akik korábban még csak nem is hallottak a fellépő együttesekről.

Ebben az évben a televízióba a szokásosnál is könnyebben be lehetett kerülni: a „földi halandók között” felbukkanó televíziós stábok száma jócskán meghaladta a sokévi átlagot, így senkinek sem kellett bevallania

Fotó: Fábián Olivér

eltitkolt gyermekét ahhoz, hogy a képernyőn láthassa viszont magát. Az utazáson elvileg érvényes jegy vagy bérlet birtokában lehetett részt venni, a valóságban azonban - mivel a tömeg miatt ezek ellenőrzése esélytelen volt - a bliccelők minden veszély nélkül folytathatták szabálysértő magatartásukat.

Strasz Pety

Közlekedés az autózás bölcsőjében

Bár a vasfüggöny már lehullott egy ideje, még mindig csak kevesen jutnak el a tengeren túlra kis hazánkból. Aki mégis látogatást tesz az Egyesült Államokban, hamar rájön, hogy ott minden más. Nagyon más.

Ha Henry Ford nem alapít céget, és 1913-ban nem vezeti be a mozgó szerelősoros gyártást, ki tudja, hogy az USA viszonya az autókkal ugyanilyen lenne-e. Viszont mivel ez a T-modell árát újdonsága ellenére igen csak alacsonyan tartotta, hamarosan majd minden amerikai család rendelkezett autóval. Kultúrájuk pedig azóta is erre épül. Alighanem kijelenthető, hogy az Egyesült Államok a világ legautócentrikusabb társadalma. Hogy ez mire van hatással? Úgy nagyjából mindenre.

Jogosítvány

Amerikában magától értetődő kompetencia a vezetés. Ezt két dolog mutatja nagyon jól: egyrészt a tömegközlekedés - néhány nagyobb város kivételével, mint New York - szégyenletesen elhanyagolt. A buszok félóránként követik egymást, a villamos, az elővárosi vasút egyenesen ritkaságszámba megy. Egy nagyvárosból az agglomeráció egy kisebb városába eljutni akár két és fél órát is igénybe vehet. Másfelől pedig Amerikában nincs is konkrét személyi igazolvány, a jogosítvánnyal igazolják magukat. Azt pedig elég korán meg lehet szerezni.

Autóvezetői tankönyv ingyenesen kérhető a DMV-nél (*Department of Motor Vehicles*, olyan, mint nálunk az NKH), de ez meg is látszik rajta. Inkább nevezném prospektusnak, mint könyvnek: egy újrahasznosított papírra nyomott, nagyjából száz oldalas fekete-fehér kiadvány. Még második ránézésre is ijesztőnek tűnik, hogy ebben minden benne van, ami a sikeres elméleti vizsgához szükséges, hát még az, hogy a borító belső felén mindössze 38 közlekedési tábla van. Nem, nem csak ennyi van, majd később kitérünk rá, hol maradt a többi.

A tankönyvből megtudhatjuk, hogy a vezetni tanulók a magyarnál lényegesen rövidebb oktatás után saját autójukon vizsgáznak, forgalomban. Washington államban négyfajta joga-

sítvánnyal lehet vezetni: *tanulói engedéllyel*, ez tizenöt és fél éves kortól szerezhető meg, és legalább öt év tapasztalattal rendelkező sofőr felügyeletét igényli. Továbbá ezt bármilyen szabálytalanság esetén visszavonják. *Intermediate* jogosítványt 16 éves kortól lehet kapni, amelynél a korlátozások már érdekesebbek: nem lehet például felnőtt felügyelet nélkül hajnali 1 és 5 között vezetni, továbbá húsz évnél fiatalabb utasokat sem lehet szállítani, családtagok kivételével (a diszkóbaleseteket kiszűrendő). Az *alap* jogosítvány jelenti a sima úrvezetői engedélyt, a legtöbb sofőr ilyen-nel vezet. Illetve van még egy *továbbfejlesztett* verzió, amely utazási okmányokat is helyettesíthet. Érdekes még, hogy az alap jogosítvánnyal (kvázi B kategória) egészen nagy teherautók is vezethetőek, ezért lehet oly sikeres a költöztető-teherautókat kölcsönző cég, a U-Haul.

Vezetési szokások

Ha valaki akár csak pár napot tölt az Államokban, garantáltan feltűnik neki, milyen könnyedséggel kezelik ott a vezetést. A világ legtermészetesebb dolgának veszik, ezért nagyjából a kávéfőzés szintjén áll náluk, nem veszik túl komolyan. Ez sok dologból látszik, például amíg egy magyar általában végig nyomja a töltőpisztoly ravaszát a benzinkútnál, egy amerikai kipöcköli, majd visszahúzza a kocsijába. Aztán a legtöbb sofőr úttartása is elég bizonytalan: nem ritka, hogy az autók a sáv teljes szélességét bejárják pár percenként. De ami egészen megdöbbentő: rengetegen telefonálnak, vagy ami még rosszabb, írnak SMS-t vezetés közben. Ezt pedig csak tetézi, hogy még gyak-

„A vezetést a világ legtermészetesebb dolgának veszik, ezért nagyjából a kávéfőzés szintjén áll náluk, nem veszik túl komolyan.”

ran autópályán, 70 mi/h sebességgel (113 km/h) sem tartanak nagyobb követési távolságot három méternél.

Amit viszont jó látni, hogy nemtől, kortól függetlenül nagyjából mindenki vezet mindent: rengeteg női városi és iskolabusz-vezetőt láttam, de a nagy dömperektől sem riadnak vissza a hölgyek.

Jelzőtáblák

Korábban már említettem, hogy a tankönyv mindössze 38 táblára mutat példát. Ez azért van, mert míg az európai közlekedési táblák jellemzően piktogram-központúak, addig Amerikában nagyon erősen szövegalapúak. A feltüntetett 38-ból is csak 23-on nincs semmiféle felirat, a fel nem tüntetett táblák pedig eleve azért nem kerültek be a könyvbe, mert csak szöveg van rajtuk. Ez viszont megengedi, hogy konkrét helyekre készülhessenek el.

A legtöbb tábla rombusz alakú, sárga alapon (vagy veszélyes helyen, például útépitésnél narancs alapon) fekete jelzésű. A szöveges megoldás néhány helyen hasznos, de általában túlzásba viszik. Amíg Magyarországon minden többsávos csomópont előtt kék alapú nyílra mutatja a sávok irányát, addig Amerikában minden sávra külön ki van írva a jelzőlámpa mellé, és általában olyan nevetségre okot adó módon, mint a „*Right lane MUST turn right*” (A jobb sávnak jobbra KELL kanyarodnia) - holott ez egy egyszerű nyíllal is megoldható lenne. Ez is azt sugallja, a vezetés mennyire rutinműveletnek számít: ugyanúgy a feliratok dominálnak, mintha csak egy ajtóra írták volna rá, hogy *húzni*.

Utak, csomópontok

Filmekben is jól látszik, hogy az autópályák burkolata jellemzően beton. Az már kevésbé lehet feltűnő, hogy a sávok keskenyebbek. Ez kiegészülve a követési távolság hiányával azt az illúziót kelti, mintha belvárosi forgalomban vennénk részt, holott annál jóval gyorsabban haladunk. Így a sofőrök gyakran olyan manőverekbe is belevágnak, amelyeket a magas se-

besség egyáltalán nem engedne. Pozitívum viszont a sávelválasztó bűtykök általános alkalmazása. Ezek körülbelül tíz centi átmérőjű, dóm alakú korongok, amelyek megrázzák az autót, ha az áthalad felettük. A leállósávok út felőli szélén recés bemarás gondoskodik ugyanerről. Némelyik autópálya-szakaszon a sávelválasztó vonalakon fényvisszaverő elemeket is elhelyeznek, ezek nagyban segítik az éjszakai vezetést.

Városi környezetben is alkalmaznak bűtyköket. (Gyakran önmagukban, mindenféle kiegészítő festés nélkül.) Az itteni utakról pont az autópályán tapasztaltak ellenkezője mondható el: szélesebbek, mint Európában. Ez lehetővé tesz egy igazi helyi különlegességet: a *central turn lane-t* (központi kanyarodósáv), mely a két forgalmi irány között helyezkedik el, és az utat balra nagy ívben elhagyó autók használhatják - mindkét irányból. Meglepő módon kevesebb baleset adódik ebből, mint azt elsőre gondolnánk.

Nagyon szeretik még az *all way stop* (minden irányból stop) csomópontokat is, melynek neve jól elárulja: mind a négy irány megáll, és aki elsőnek érkezett, az mehet tovább elsőnek. Ebből sincs sok baleset, bár itt már több szokott lenni a bizonytalankodás. Az ilyen csomópontokra villogó piros jelzés hívja fel a figyelmet. És nagyon ritka az olyan csomópont, ahol jelzés híján jobbkéz-szabály él.

Forgalomtechnika

Az amerikai forgalomtechnika igyekszik ellensúlyozni a gyakran könnyelmű sofőröket: nagyon erősen biztonság-központú. Bár valószínűleg erre az is rásegít, hogy bárki beperelhet bárkit bármiért. Ha például valahol munkagödört ásnak, külön tábla fi-

gyelmeztet arra, ha a hiányzó burkolatot acéllappal fedték le (*Steel plate ahead*), külön figyelmezteti a motorosokat (*Motorcycles use extreme caution*), és még a megállásra is felkészítenek (*Prepare to stop*). És itt kell megemlíteni, hogy az óvatosság annyira túlzásba vitt, hogy ezek a táblák már gyakran farkast kiáltanak. Tíz „Útmunkálatok” (*Road work ahead*) tábla mögött ha háromszor volt munkabrigád, már sokat mondtam. És egy ekkora országban valahol mindig van úti munka, így ezek a táblák szinte állandóan kinn vannak valahol.

Nagyon gyakran látni még tere-lőhordókat mind belvárosban, mind autópályán. Ezek nagyjából 150 centi magas, narancssárga, fényvisszaverő csíkos, fogantyús műanyag hordók, melyek talpaként kivágott gumikerék szolgál. Legtöbbjük tetejére a házánkából is ismert kör alakú sárga villogó van szerelve. (Ebből is látszik, hogy van a közlekedésre pénz: míg nálunk általában az útpályára helyezett villogók sem üzemelnek, addig itt a félretolt hordókon is világítanak a kis lámpák.)

A gyalogos átkelő általában nyomógombos (mert ugye kevés a gyalogos, mindenki autóban ül). Az átkelésre engedélyezett idő vége felé a tilos szimbólum villog, nem a szabad, viszont gyakran már a zebra fe-

lénél elkezdi villogni, ezzel is sürgetve az átkelőket. A jobb jelzők vissza is számolnak a tilos jelzésig. Jelentős különbség még, hogy teli piros jelzésnél jobbra kis ívben lehet kanyarodni (*right on red*).

De vannak kifejezetten ötletes megoldások is. A legjobb ötlet például a gyémánt- vagy HOV sáv (*High Occupancy Vehicle*, magas foglaltságú jármű), amelyet csak legalább két utast szállító autók használhatnak. Ezekben jól el lehet suhanni a dugó mellett, illetve ezekről érhetőek el az időnként megnyitott, az autópályától fizikailag

elválasztott expressz sávok is. Jó törekvés még az autópályás felhajtás-szabályozás (*ramp metering*), amely sűrű forgalom esetén csak csepegtetve engedi az autók felhajtani (megjegyzendő, hogy a gyémánt-sávot nem állítja meg a szabályzó jelző).

De olyan meglepő eszközöket is látni a jelzőlámpák mellett, mint a kis, fekete szirénaérzékelők, amelyek „meghallva” egy közeledő szirénát, és megállapítva an-

nak irányát, zöldet állítanak a sürgősségi járműnek. De azért a lépten-nyomon kémlelő forgalmi kamerák emlékeztetik az embert, hogy mégis csak Amerikában van.

Járművek

És a végére hagytam azt, ami még az elejére tartozott volna: az amerikaiak és autók kapcsolata nagyon sajátos, de erről terjedelmi korlátok miatt itt már nem áll módomban írni. Aki kíváncsi, olvassa el a folytatást a Közhír blogon!

Sonci

A százas, és azon túl

Az idei évben több, jelentős vasútvonalunkon kezdődtek el felújítási munkálatok. A legkomolyabb munka a 100-as vasútvonal Szajol és Püspökladány közti szakaszán folyik, és tart is még hosszú hónapokig. A munka zökkenőmentes, ám az egyszeri ember utazása már kevésbé.

A beruházás nem titkolt célja a kötöttpályás közlekedés vonzóbbá tétele. A térségbe eddig csak a tervezőasztalon jutott el gyorsforgalmi közúthálózat, így a vasútnak érdeke, hogy versenyképes alternatívát tudjon kínálni. A felújítást követően az óránkénti engedélyezett sebesség 160 km/h-ra, az engedélyezett tengelyterhelés 210 kN-ról 225 kN-ra emelkedik. 68 kilométeren lesz korszerűbb a teljes al- és felépítmény, a felsővezeték-hálózat, valamint a biztosítóberendezés. Az utas komfortérzetét hivatott növelni a felújított, az akadálymentesítés érdekében minden állomásnál lifttel felszerelt peronok. Több műtárgy is épül, melyek növelik a közlekedés biztonságát: három közúti alul- és egy felüljáró, valamint egy gyalogos-kerékpáros aluljáró létesítése szerepel a tervek közt. Mivel a vonal része az V. számú páneurópai folyosónak, ezért az EU is komoly érdekeltje és támogatója a felújításnak: a több mint 160 milliárd forintos összköltségének csupán 15 százalékát kellett hazánkban állnia. A nagyságrend érzékeltetésére néhány számadat: a szakasz felújításához 321 460 méter sínt, 47 500 tonna zúzottkővet és 58 000 köbméter betont használnak fel. Az építkezés jelenleg is az ütemterv szerint halad, ami kissé meglepő a többhetes augusztusi rendkívüli vágányzár tükrében.

Ki tudja, mit rejt a talaj?

Építkezés során bármikor kerülhetnek elő érdekes dolgok a föld alól. Esetünkben az alépítmény felújítása során Fegyvernek-Örményes vasútállomás közelében 260 méter hosszan több száz kilogrammnyi második világháborús lőszert találtak, feltehetően egy találatot kapott lőszerszállító szerelvény rakománya szóródott szét ezen a kis szakaszon. A szakemberek egybehangzó véleménye alapján nagygyepes vágányfelújítást így nem lehetett

végezni, ezért a pályát ezen a szakaszon 80-100 centiméter mélyen négyzetméterről négyzetméterre át kellett vizsgálni. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy a nyári szünidő alatt bukkantak rá erre az „időkapszulára”, ám a vasút ezúttal nem (sem?) állt a helyzet magaslatán. A vágányzári menetrend szerint a 100-as és a 80-as vasútvonal InterCity járatait lemondták, helyettük azokkal azonos időben és megállásokkal gyorsvonatokat közlekedtettek Püspökladány-Nyíregyháza-Miskolc-Budapest-Keleti útvonalon. Fegyvernek-Örményes és Budapest-Nyugati között sebesvonatok, míg a két végpont közt pótlóbuszok szállították az utasokat. A nagyszerű elméletet gyorsan keresztülhúzta az ebben az időszakban tomboló kánikula és a 80-as vonal harmatgyenge állapota. A vágányzár napjaiban az „IC-pótló” gyorsvonatok emiatt rendre 60-70 perc késést szedtek össze. A vonatok a Hatvan és Mezőzombor közti majd 160 kilométeres szakaszon kellemes, mellékvonalakat idéző 80 km/h-s sebességmaximummal közlekedhettek. A késések a nap folyamán egyre gyűltek, a végállomásokon kevésnek bizonyultak a fordulásra szánt idők, így vált a vasúti közlekedés teljesen kiszámíthatatlanná. Borultak a szerelvényfordulók, a kocsigazdálkodás miatt a késések átgyűrűztek más vonalakra is. Az utasok pedig egyre idegesebb lettek, hiszen miért kell, hogy egy Budapest-Miskolc út a megszokotthoz képest kétszer annyi ideig tartson? Komolyabb probléma az egy órán felüli késéseknél az, ahogyan a társaság mindezt kommunikál-

ta. A gépi bemondás helyett élőszavas tájékoztatás volt, ami érthetetlenül szólt a legtöbb helyen. A digitális táblák sem ismerték a gyorsvonatokat, a MÁV-START közleményében pedig először átirták a vágányzári időtartam végét, majd nem sokkal később újabb közleményt adtak ki, a módosított határidővel.

Az egységsugarú utasban pedig joggal merül fel a kérdés: miért nem lehetett rugalmasabb szerelvényfordákat kialakítani? Miért nem lehetett az elektronikus utastájékoztató rendszereket a rendkívüli menetrendhez programozni? Miért kellett fű alatt átírni a vágányzár végét jelző dátumot? Az eset után Hackl Mónika, a MÁV Zrt. kommunikációs vezetője leköszönt pozíciójáról, helyét újra Sigulinszky Tibor vette át. Ismerős lehet még Kavalecz Imre neve is, aki visszatér a vasúthoz és az utastájékoztatót veszi gondozásába.

A Szajol-Püspökladány szakasz felújítási munkálatai 2015-ig tartanak. A már-már mesébe illő 160 km/h-s sebesség csak a biztosítóberendezés átadásával valósulhat meg. Kérdés, hogy mi fog majd 160-nal hasítani az Észak-Alföldön.

lalakaa

Az alagút fehér cápája

Újabb mérföldkőhöz érkeztünk Budapest közlekedésében: 2012. szeptember 7-én adták át a 2-es (kelet–nyugati) vonal első Alstom metrószerelvényét. Az új járművet mi is szemügyre vet-tük, és megtettük vele az első kört az alagútban.

Réges rég, a nagy Budapesten volt egy projekt, a 4-es metró. Ezen beruházás keretében keresték a főváros atyjai azt a tökéletes szerelvényt, mely napi több mint 450 000 utast képes gond nélkül elszállítani mélyen a város alatt. A tökéletes partnert a francia vasúti óriásban, az Alstomban látták meg, és nyomban üzletet is kötöttek velük. Az új járművek annyira megtetszettek a hivatalban, hogy azonnal meg is rendeltek belőle 22 szerelvényt a 2004 és 2007 között felújított kelet-nyugati vonalra, az M2-re.

A franciák csak fejlesztettek és fejlesztettek, a magyarok pedig izgatottan várták, milyen lesz az új közlekedési eszközünk. Bár az Alstom Metropolis már 1997 óta a cég kínálatában van, minden egyes megrendelést egyedi igényekhez kell igazítani, hisz nem létezik két ugyanolyan metróhálózat és metróvonal. Sokáig úgy nézett ki, minden a legnagyobb rendben halad, majd megérkezett az első három szerelvény az éjszaka közepén az Őrs vezér terére. Hatalmas izgalommal figyelte mindenki, ahogy a trélerokról legördülnek a fehér monstrumok. A következő napokban aztán elkezdtek kidugdosni hófehér orrukat a kocsisín kapuin. A BKV és Alstom szakemberei, valamint a Nemzeti Közlekedési Hatóság szigorú tekintetekkel vizsgálta, hogyan muzsikál az új kocsi.

A problémák valamikor ekkortájt kezdődtek, ugyanis a hatóság szorgos munkatársai fellapozgatták a Magyarországon hatályos szabályokat és lám, a franciák nem mindennek tettek eleget. A legnagyobb viták a fékrendszer és a menekülési út körül voltak, de sok más, apróbb műszaki részletben sem egyezett teljes mértékben a két csapat gondolata. Miután mindenki ki

akart állni a saját igazáért, és egyik fél sem engedett egy cseppet sem, elindult a pereskedés. A magyar bíróságon az Alstomot, míg a francia bíróságon a fővárost ítélték meg hibásnak, így minden ott maradt, ahol előtte is volt. Egyetlen károsultja talán az utazóközönség volt, akik mindezek mellett a régi, elhasználódott szovjet szerelvényeken voltak kénytelenek megsüketülni, vagy épp menekülni a füstölő alagútból.

Csodák csodájára végül mindkét fél engedett, és eloldották az ebet a saját kis karójuktól.

Minden területen kompromisszumok születtek a két fél között, és megindulhattak a szerelvények a nagy budapesti alagútrendszerbe 4000 km-es próbaújtukra, mely elengedhetetlen a végleges típusbizonyítvány megszerzéséhez. Érdemes ennél a pontnál megjegyezni, hogy a 4000 kilométerrel elég sokat engedtek abból a bizonyos kötélből, ugyanis a szovjet Metrovagonmas kocsinak 100 ezer, míg az 1983-ban gyártott egyetlen Ganz-Hunslet G2-esnek 70 ezer kilométer futást kellett produkálnia végső engedélye előtt.

Július 10-én aztán megtört a jég. Utasok léphettek az akkor még mozdatlan járműre a Stadionok metróállomás tartalékvágányán. Mindenki ámulattal nézte az új, tiszta, modern

szerelvényt. A jármű egyik legfőbb előnye, hogy egyterű, így még arányosabban oszlik el az utazóközönség a szerelvény teljes, 100,48 méteres hosszában. Ez azt is jelenti, hogy az orosz motorkocsik 189 fős kapacitásával szemben az Alstom motorvonatán egységenként 213 fő utazhat, bár az ülőhelyek száma némileg kevesebb. Míg az ötkocsis orosz metrókon 222 ülőhely van, az új francia szerelvény 209 utast tud leültetni. A legnagyobb hiba talán nem is az ülésekkel van, hiszen az utasok szerint kényelmes a párnázott, már szeparált (nem egybefüggő pados) ülésezés, viszont kapaszkodókból nagyon kevés van. A franciák

elvé az volt, hogy az ajtók előtt a megfelelő utasáramlás jegyében kényszerítsék az utasokat beljebb, viszont ha a metró kihasználtsága 80% fölé emelkedik, ez lehetetlen, akárcsak a fogódzkodás, ugyanis rengeteg állóhely nincs lefedve kapaszkodókkal.

Ezek mellett persze érdemes megjegyezni a pozitív tapasztalatokat is. Végre megtapasztalhatja mindenki, hogy az

új metrószerelvények rendkívül halkak, szinte csak az utastájékoztató és maga a siklás hangja hallatszik a kívülről beszűrődő hangokon kívül. Arról az apróságról pedig ne feledkezzünk meg, hogy az Alstom metrók hangja ismét a 40 éves médiatapasztalattal rendelkező Szalóczy Pál, akivel ugyancsak ebben a lapszámban olvashattok interjút.

Összességében mondhatjuk, megérte várni, mert egy modern, csendes és reményeink szerint üzembiztos metró kaptunk, amely generációs ug-rást jelent a szovjet Metrovagonmas szerelvényeihez képest.

Stefipetri

Vadak az úton

Nagyon sok állat lesz gázolás áldozata évente, de pontosan mennyi is? Van olyan, aki ezt szándékosan csinálja? Hogy lehet megelőzni ezeket a baleseteket? És mi is az a „szarvasos tábla”?

Statisztikák – mennyi is az annyi?

Kezdjük messziről a statisztikai áttekintést: az Amerikai Egyesült Államok útjain évente 1,5 millió szarvas ütnék el, Nagy-Britanniában évi 1 millió emlősállatot, míg egy 2008-ban végzett osztrák felmérés szerint Ausztriában közel 100 ezer állat pusztul el a közúton, közülük a legtöbb nyúl és őz, előbbi 40 ezres, utóbbi pedig 37 ezres nagyságrendben.

Hazánkban elsősorban a kerítés-sel védett autópályákon, a vadterelő kerítésekkel nem védett utakon és a vasutakon fordulnak elő a vadelütések. Az Állami Autópálya Kezelő Zrt. adatai alapján a balesetek 6%-a vezethető vissza erre az okra. Becslés szerint a hazai autópályákon 900-1000 közepes és nagytestű, vadon élő emlősállatot gázolnak el, és ebben még nem szerepel az elütött házikedvencek száma sem, ami szintén hatalmas mennyiséget tesz ki. A leggyakoribb áldozatok rókák (43,3%), nyulak (35,2%), borzok (7,6%), őzek (4,8%) és nyestek (4,7%). Sajnos nemcsak a hazai vaddisznóállomány, hanem az elgázolt példányok száma is évről évre emelkedik: 2001-ben 83 halálos vadkan baleset volt, ez a szám egy évvel később már 119-re nőtt, majd 2004-ben a 120-at is elérte, utána ismét csökkenni kezdett.

Egy amerikai kísérlet

A NASA egyik kutatója, Mark Ro-ber érdekes kísérletet végzett egy kisebb forgalmú út leállósávjában, ahová gumiból készült kígyót, pókot és teknőst helyezett el, utána pedig messziről figyelte az autósok reakcióját. Meglepő eredmény született, ugyanis az autósok 6%-a csak azért átment a másik sávba, hogy keresztülhajtson a

műállatokon. A hatvan állatgyilkosból 53-an vezettek terepjárót vagy egyéb nagy méretű autót. Legtöbbször a pókon hajtottak át (3,2%), de a kígyót (1,8%) és a teknőst (1%) sem kímélték. Ennek ellenére azért akadtak olyanok is (az autósok 5,7%-a), akiknek megesett a szívéük a műállatokon, és megálltak, hogy megmentse őket. A teknős volt a sofőrök kedvence, őt vitték le az útról legtöbbször, majd a kígyót, de a tarantulát senki sem akarta biztonságba helyezni.

Norvégiában a svéd határhoz közeli utakon néhány hét alatt 250 jávorszarvas vált baleset áldozatává. Mivel a vadveszélyre figyelmeztető közlekedési tábla hatástalan, drasztikus módszerhez folyamodtak: nem takarítják el az elgázolt jávorszarvasok vérének nyomait, ugyanis a vérfolt láttán mindenki automatikusan lelassít.

Az elütések mérséklése

Az autópályákon történik a legtöbb vadbaleset, ugyanis az állatok a felhajtókon és a csomópontoknál könnyen feljutnak a pályára, mivel itt nincs védőkerítés. Sokszor előfordul, hogy a kerítés alatt ássák át magukat a vadak. Emellett kisebb méretű állatok és madarak megjelenésére is számítani lehet. Szomorú, amikor megunt háziállatok kóborolnak a sávok között, ugyanis nagy valószínűséggel ők ezzel halálra lettek ítélve. Ha sikerül megállapítani az útra tévedt kutyus gazdájának kilétét, akkor ő komoly büntetésre számíthat.

Számos eszköz áll rendelkezésre az ilyen jellegű gázolások mérséklésére. Úgynevezett kiugróámpákat

gyakran helyeznek el kerítés mellé, amelynek lényege, hogy egy emelkedő van a pálya mellett a kerítés út felőli oldalán, ahol az állatok könnyen kiugorhatnak a veszélyes területről; hasonló szerepük van az egyirányú kapuknak is. Lehajtóknál, felhajtóknál és csomópontoknál alkalmazzák az ún. texasi kaput, amely árok fölé fektetett acélcsövek sorozata, amelyen az állatok félnek átkelni, a járművek viszont bár alacsonyabb sebességgel, de átgurulnak rajta. Használhatnak optikai vadriasztót is, amely a jármű reflektorának fényét tükrözi ki az út melletti területre, illetve az

akusztikus vadriasztó fény hatására hangot bocsát ki, ezzel elijesztve az eltévedt négylábúakat.

A KRESZ és a „szarvasos tábla”

Ősszel megnő a vadak mozgási igénye, októberben van az állatok párzási időszaka, ezért nagyobb az esélye, hogy a közutakra tévednek. Nem ritka ilyenkor, hogy egy 150-200 kg-os gím-szarvas ugrik a kocsi elé. Novemberben pedig a vaddisznóhajtások miatt kell megzavarodott nyulakra, rókákra, szarvasokra és vadkanokra számítani. A vadgázolást legegyszerűbben óvatossággal lehet elkerülni: komolyan kell venni a figyelmeztető táblát, és csökkenteni kell a sebességet. Ha messziről látjuk a vadat, kapcsoljuk le a reflektort, mert az erős fény megbéníthatja azt, egy kiugró állat esetén azonban gyorsan kell cselekedni, de kerülni kell a túlzottan hirtelen kormánymozdulatokat is, ugyanis megcsúszhat, megpördülhet a kocsi. Nem árt tudni, hogy a nagyvadak ritkán kóborolnak magányosan, így ha egyet látunk belőlük, többre is lehet számítani.

tossággal lehet elkerülni: komolyan kell venni a figyelmeztető táblát, és csökkenteni kell a sebességet. Ha messziről látjuk a vadat, kapcsoljuk le a reflektort, mert az erős fény megbéníthatja azt, egy kiugró állat esetén azonban gyorsan kell cselekedni, de kerülni kell a túlzottan hirtelen kormánymozdulatokat is, ugyanis megcsúszhat, megpördülhet a kocsi. Nem árt tudni, hogy a nagyvadak ritkán kóborolnak magányosan, így ha egyet látunk belőlük, többre is lehet számítani.

Eszti

Kolikonyha

Ha már új félét kezdünk, kóstoljunk meg valami újat, baj nem lehet belőle, maximum nem lesztek elragadtatva az új ízek-től. Nyugi, nyugi, a szobatárs vagy a szomszéd mindenképpen szívesen fogja fogadni, vagy ha ők nem, én mindenképpen, mert mindkét kaja a szívem egy-egy csücskében lakozik.

Ma rendes ebédet eszünk, lesz leves és második, úgyhogy jöjjön is a

BMW leves

mint Bele Minden Wackot.

Hozzávalók: 2 szál sárgarépa, 2 szál petrezselyemgyökér, fél fej karalábé, 1 kisebb fej hagyma, két marék borsó, eperlevél, ételízesítő, só, bors, zsír.

Elkészítés: Ebben a levesben az a jó, hogy nem lehet elrontani, viszont állati finom - mármint annak, aki nem olyan, mint az a cimborám, aki nem nagyon eszik zöldséget... Szóval: veszünk egy közepes méretű fazekat, az aljára teszünk egy kis darab zsírt. A zöldségeket apró kockákra vágjuk, a karalábét kisebbre, mint a többi, mert nehezen fő meg. Nem, a hagymát nem kell felkockázni, az csak az íze miatt megy egészben a levesbe. Tehát a zsírt elolvastjuk, rádobáljuk a felkockázott zöldségeket (és persze a borsót meg a hagymát is), jól átforgatjuk, és pár percig hagyjuk dinsztelelni. Eközben nyugodtan mehet rá só, bors és ételízesítő ízlés szerint, de mint már korábban említettem, csak óvatosan a borssal...

Kis idő után öntünk rá annyi vizet, hogy pont elfedje a hozzávalókat. Lefedjük egy fedővel, és jó nagy gázt adunk neki, persze csak vagy 10 percre, mert utána felöntjük annyi

vízzel, amennyi levest szeretnénk enni (ha sűrűbben szeretitek, akkor nyilván kevesebb víz kell - vagy több hozzávaló), és közepes lángon fedő alatt főzzük. Nagyjából egy óra alatt készen van, bár ez az alapanyagok minőségétől és régiségétől függ. Főzés közben többször kóstoljuk meg, ha kell, ízesítsünk még. Amikor már a zöldségek szinte készre puhultak, beleszórunk még a levesbe két marék eperlevelet (gyengébbek kedvéért ez egy tézstaféle), majd körülbelül 10 perc múlva elzárjuk. Érdekes még picit fedő alatt hagyni fogyasztás előtt, mert akkor szépen összeérnek az ízek - vagy valami ilyesmit szoktak mondani azok, akik otthon vannak a konyhaművészetben. Na ez a leves nem művészet. A művészethez szerintem kell legalább egy kimondhatatlan nevű hozzávaló vagy fűszer. Itt azt hiszem, minden ismerős lehet...

Minden wackos zöldségleves után dukál húst fogyasztani, hiszen kevesen élnek vegetáriánus életmódot; tőlük ezúton is szíves elnézésüket kérem! A második nem más, mint a

sajtos-tejfölös csirke hasábbal

Aki ezt nem fogja szeretni, azt én sem fogom szeretni...

Hozzávalók: 70 dkg filézett csirkemell, 35 dkg trappista sajt, egy nagy pohár tejföl, fokhagymakrém (vagy granulátum), majoránna, só, bors, olaj.

Elkészítés: A csirkemellfilét vékony szeletekre szeljük, besózzuk és állni hagyjuk őket. A tejfölből bőven keverünk fokhagymakrémet és borsot, krémessé dolgozzuk. Érdekes

minél jobb minőségű tejfölből gondolni, mert itt a „minél lágyabb annál jobb” elv az igazi!

Egy közepes méretű tepsibe nagyon pici olajt teszünk, majd a besózott csirkemelleket szépen egymás mellé fektetjük. Nagyon kevés olajjal meglocsoljuk, aztán bőven megszórjuk majoránnával. Ezután a fokhagymás-borsos tejfölt eloszlatjuk a hús tetején, hogy szépen befedje azt. Gondolom, ki sem találtátok volna, hogy ezt már csak a sajt lereszelése követi, amit ugyancsak egyenletesen elosztva szórunk rá a tejföltre. Ha mindez kész, alufóliát, 180 fokra sütőt és némi időt neki! Egy-két alkalommal nézzünk rá és szurkáljuk meg villával: ha már kelően puha, vegyük le a fóliát, és dugjuk még vissza pár percre, hogy a sajt szép aranybarnára sülhessen!

Gondolom, azt azért senkinek nem kell elmagyarázni, hogyan kell sült krumplit készíteni, ezért erre most különösebben nem térnék ki. Laktató étel és elképesztően finom, ezért ajánlom sima kedd déli ebédnek, vagy akár nagyobb baráti összejöveteleken. Egyszerű, de nagyszerű, fogyasszatok felelősséggel! Mellé alkoholt nem nagyon innék (valóban, még sört sem...), mert a fokhagymás-tejfölös-sajtos kombó így is kellően megdolgozza az embert, nincs szükség hozzá semmiféle italra! És különben is: kedd délben ki inna bármiféle alkoholt?

Zsu

A folyosó túloldalán

A film egy átlagos estével indul, egy csinos szőke nő, June (Brittany Murphy) egy lepukkant szállodában kivesz egy szobát egyetlen éjszakára. June a szeretőjével szeretne találkozni, viszont arra nem számít, hogy hiába használ álnevet, a férje mégis tudja, hogy mire készül. A mindenre elszánt, féltékeny férj, Terry (Danny Pino) kiveszi a szemközti szobát, és

odaér és együtt lerendezik a dolgot higgadtan. Az események viszont tovább bonyolódnak, amikor kiderül, hogy pont ő az, aki bent van a szobában a feleséggel. A pár teljesen bepánikol, hiszen egyikük sem szeretné, ha kiderülne, mi történt a szobában, de ha kilépnek az ajtón élő céltáblává válnak, az óra viszont ketyeg, és Terry egyre türelmetlenebbül várja barát-

figyverrel a kezében várja a szeretőt, hogy végezzen vele. Teljes kétségbeesésében felhívja a legjobb barátját, *Juliant* (Mike Vogel), akivel közli, hogy mire készül. Julian megszállottan próbálja lebeszélni barátját végzetes tervéről, és legalább arra rábeszéli Terryt, hogy várja meg, amíg ő is

ját. Vajon Juliannak sikerül-e kijutnia a szobából úgy, hogy ne derüljön ki, hogy ő volt bent? Le tudja-e beszélni Terry-t valahogy a gyilkosságról?

A film nem kezdődik túl izgalmasan, elég sok üresjárat van benne, semmiképpen sem szabad húsz perc után megítélni. Az események a film közepétől indulnak be, és utána már egyszerűen nem lehet abbahagyni. Az előzményeket visszautalásokkal ismerjük meg, így amikor már azt hisszük, hogy tudjuk mi lesz a vége, mindig jön egy váratlan csavar, ami még jobban összezavar mindent. A szürkeárnyalatos képvilág, a nyomasztó háttérzene és az idősíkokkal játszadozás teszi igazán különlegessé és élvezhetővé ezt a thrillert.

Aki szeret olyan filmet nézni, amin igazán meg tud lepődni, és sok csavarral van tele, azoknak kötelező megnézni.

Bia

Tess Gerritsen: A sebész

Egyszer még futni hagy... De másodszorra nem menekülsz.

Moore és Rizzoli nyomozó különleges gyilkosság helyszínére érkeznek. Egy fiatal nőt brutális kegyetlenséggel gyilkoltak meg az éj leple alatt. A későbbiekben derül ki, hogy ez még csak a kezdet volt, hiszen nem csak egyszeri alkalom, hanem egy profi sorozatgyilkos kezdte el szedni az áldozatait Bostonban. A gyilkos különös kegyetlenséggel kínozza meg a lelkiileg sebezhető nőket, miközben tökéletes munkát végez, semmilyen nyomot nem hagy maga után, és annyira jól bánik a szíkével, hogy a rendőrök a „Sebész” nevet adják neki. A nyomozók teljesen

tanácstalanok, hogy vajon mi lehet a közös az áldozatokban, egyedül azt sikerül kideríteniük, hogy korábban már történtek ilyen gyilkosságok egy másik városban, és az egyetlen túlélő, Cordell doktornő épp Bostonba menekült az emlékek elől. Az egyetlen bökkenő viszont az, hogy a korábbi gyilkos halott, viszont minden jel arra utal, hogy nem egy másolóról van szó. A Sebész többször üzen Cordell

doktornőnek, és nyilvánvalóvá teszi, hogy mi a végső célja: befejezni a félbehagyott munkát...

Ebben a krimiben a gyilkos egy hétköznapi ember, amilyenl akár nap mint nap találkozhatunk az utcán

anélkül, hogy sejtenénk, mire is képes. A legtöbb krimihez hasonlóan olvasás közben itt is több személyre lehet gyanakodni, de csak a legvégén derül ki, ki is volt a tettes és mi motiválta. Ebből a könyvből sem hiányozhat egy kis szerelmi szál, a leendő áldozat és a rá vigyázó nyomozó között, de egyáltalán nem teszi egy pillanatra sem csöpögőssé a sztorit. Az biztos, hogy aki elkezd olvasni, az addig le sem fogja tenni a könyvet, amíg a végére nem ér, mert nem csak a nyomozók, hanem szinte már mi is szeretnénk elkapni a gyilkost. Ezt a könyvet mindenképpen olyanoknak ajánlom, akik nem romantikus történetre vágynak, szeretik az izgalmat, és elég erős idegzetűek a brutális részekhez.

Bia

Rejtvény

Keresd meg a felsorolt szavakat az ábrában és húzd át őket! A megmaradt betűkből egy ismerős mondást olvashatsz ki.

ALKONYI, ALLITERÁL, ÁLLÍT,
ÁTHÚZÓ, BELEESÉS, ELCSERÉL,
ELESIK, ELINTÉZ, ELTITKOL,
ERDŐÉGÉS, ÉLTET, FŐEMLŐS,
GYÉRÍTÉS, GYÓGYSZER, ISMÉT,
ISZONY, ÍRÓGÉP, KÁTYÚ, KEZELTET,
KÉPEZŐ, KIBALLAG, KIFEN, KITESZ,
KÖDÖS, LENCSES, MEGDRÓTOZÓ,
MEGÉDESÍTŐ, MEGSARKAL,
MINTÁZÁS, NÉHOL, NYESŐ, NYITÓ,
OLTÁS, ŐRSÉGVÁLTÁS, REZZENŐ,
ROMLÉKONY, SORSTÁRS, SPORTOL,
SZÁMOL, SZELÉS, TÁSKA, VÉREB,
VONAGLÓ

B	M	E	G	S	A	R	K	A	L	K	O	N	Y	I
Ő	I	Ő	R	S	É	G	V	Á	L	T	Á	S	K	A
Y	N	O	K	É	L	M	O	R	T	O	T	É	I	S
M	T	E	T	L	É	E	N	P	M	Y	H	G	F	Á
N	Á	B	Z	E	S	G	A	E	É	U	Ú	É	E	T
Y	Z	R	E	Z	S	Y	G	Ó	Y	G	Z	Ő	N	L
E	Á	L	Á	S	E	É	L	Ó	N	I	Ó	D	Á	O
S	S	M	E	G	D	R	Ó	T	O	Z	Ó	R	T	T
Ő	O	É	I	E	M	Í	I	I	Z	N	E	E	Í	R
L	R	T	S	B	Ő	T	D	Y	S	T	T	L	E	O
M	S	Í	M	E	Z	É	T	N	I	L	E	E	N	P
E	T	L	É	R	E	S	C	L	E	N	C	S	É	S
Ő	Á	L	T	É	P	L	L	Z	S	E	T	I	K	E
F	R	Á	S	V	É	A	E	L	T	I	T	K	O	L
T	S	Ő	D	Ő	K	K	I	B	A	L	L	A	G	E

Nem mi mondtuk...

Rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtünk össze egy csokorra valót.

- „Ha délután dolgozom, este otthon vagyok, akkor valamikor közben átmentem a küszöbön.” (Matematika)
- „A legnagyobb és a legegyszerűbb bizonyítások is lokálisan triviálisak.” (Matematika)
- „Ha a kötélben x törött szálnál több van, akkor kidobással javítható.” (Szállítási logisztika)
- „Ez még a kopasznak is hajmeresztő.” (Szállítási logisztika)
- „Nézzék meg a rajzomat, amely Van Gogh-éval vetekszik, ha kiszínezem.” (Irányítástechnika)
- „Ez a feladat nagyobb bűvésztükk volt, mintha elővettem volna három tyúkot a zsebemből.” (Mechanika)
- „Ameddig nem megyünk tovább, nem tudom, hogy mit akarok mondani.” (Mechanika)
- „Ha ezzel a feladattal találkozunk, illik viszonylag rövid időn belül kétszer kétségbe esniük.” (Az EU környezet- és regionális politikája)
- „Nagyon okos emberek nagyon sok munkáját nagyon egyszerűen áthúzom.” (Járműszerkezeti anyagok és megmunkálásuk)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra és többet jegyzeteljen.

Humor

Vörös csaj a szókének:

- Mi a jelszavad a cseten?
- BatmanSupermanRobinJoker.
- Miért ilyen hosszú?
- Mert legalább négy karakternek kell lennie...

Orvos a vizsgálaton megkérdezi betegét:

- Dohányzik?
- Nem köszönöm, inkább innék valamit!

Két pápa beszélget.

Két BME-s elme egy a kocsmá előtt.

- Mi Robert Den foglalkozása?
- ???
- Robert Den író.

Három szerelő és a főnökük egy szobában dolgoznak. Hirtelen megfordul az első szerelő. Kisvártatva egy másik is megfordul. A főnök ekkor idegesen felkiált:

- Nehogy még egy szerelő forduljon!

A barátnőm egy papírcetlit hagyott a hűtőn: „Ez nem működik, nem tudom többé ezt elviselni. A szüleimhez költözöm.”

Kinyitottam a hűtőt, a világítás bekapcsolt. A sör hideg volt...

Mégis miről beszélt?

A világ öt legfontosabb íratlan szabálya:

- 1:
- 2:
- 3:
- 4:
- 5:

- Mi lesz a sündisznóból, ha beveszi a viagrát?
- Buzogány.

Baba született székelyéknél. Pár év elteltik, a gyerek szépen fejlődik: jár, mosolyog, játszik. Egyetlen baj, hogy beszélnie is kellene már, de csak nem szólal meg. Betölti a hat éves kort, de semmi.

Aggódnak a szülők, orvoshoz is viszik. Az mindent rendben talál, a némaság oka számára is titok. Az idő múlik, végül is a szülők beletörődnek, ha nem beszél, hát nem beszél.

Valahol a gyerek 14. születésnapja körül ebédelni ül össze a család. A tányérokban gőzölög a húsleves.

Egyszer csak megszólal a gyerek:

- Sót!

Az egész család meglepődik.

- Jaj, de boldog vagyok! - szól az anyja. - Hát te be-szélsz, fiam?

- Beszélők.

- Hát az isten szerelmére, eddig mér' nem mondtál semmit?

- Eddig ölég sós vót a leves.

Két rendőr teker felfelé az emelkedőn tandembicik-livel. Ahogy felérnek a csúcsra, az elöl ülő, megszólal:

- Hú, de nehéz volt tekerni, hogy ide felérjünk.

Erre a másik:

- Hát még nekem milyen nehéz volt végig fékezni, hogy vissza ne guruljunk!

Egy nő sorban áll a postán, amikor észreveszi, hogy előtte egy középkorú, kopaszodó férfi rengeteg, szívekkel teli képeslapra kis szívecske-bélyegzőt nyomkod, majd elővesz egy parfümös üveget, és az összes lapot egyenként befújja. A nő nem bírja megállni szó nélkül:

- Mondja, uram, maga mit csinál?

- Szétküldök száz Valentin-napi képeslapot azzal a szöveggel, hogy: „Találd ki, ki vagyok!”

- És ez mire jó?

- Válóperes ügyvéd vagyok.

Bemegy egy legóember a kocsmába:

- Kérnék egy whiskey-t!

- Jéggel vagy jég nélkül?

- Tök mindegy, úgyis a hátam mögé öntöm.

Mi az, nagy, zöld és nagyon csendes?

A hihetetlen Halk.

Egy szőke nő elhatározza, hogy kitapétázza a hálószobáját, de fogalma sincs, mennyi tapétát kell vennie hozzá. Átmegy az ugyancsak szőke barátnőjéhez a szomszédba, aki nemrég tapétázta ki az ugyanakkora méretű szobáját.

- Te mennyi tapétát vettél ehhez a szobához?

- Tizenöt tekercset.

A szőke meg is veszi a tizenöt tekercs tapétát, de mire végez a munkával, öt tekercs tapéta kimarad. Megy a barátnőjéhez reklamálni:

- Kész a tapétázás, de öt tekercs megmaradt!

- Nekem is!

Az amerikai rendőrök tetten érnek egy spanyol bankrablót. Az őrszobán tolmács segítségével vallatja a felügyelő.

- Hová rejtette a pénzt?

A tolmács fordít, a spanyol válasza:

- Nem mondom meg.

A felügyelő előveszi a pisztolyát.

- Fordítsa a spanyolnak: ha nem mondja meg, itt helyben agyonlövöm!

A tolmács fordít, a spanyol megijed:

- A bostoni nagytemplom keresztje mögé, uram!

A tolmács a felügyelő felé fordul:

- Azt mondja, nem fél a haláltól. Nyugodtan lőjön!

Egy asszony elkeseredve forgolódik a tükör előtt. Azt mondja a férjének:

- Olyan csúnya, öreg és kövér vagyok. Igazán rám férne, hogy megdicsérj valamiért!

- Nos, drágám, a látásod még mindig nagyon jó.

Hol kezdjem
az álláskeresést?

Tanulás
mellett
pénzkeresés

Tanulás
mellett
pénzkeresés?

Jó lenne
egy zsíros
állás...

Szeretném
látni a világot!

Külföldre mennék
szakmai gyakorlatra!

Hogyan
indítsam el
a karrierem?

Tapasztalat
nélkül hogyan?

Hol kezdjem
az álláskeresést?

Szeretném
látni a világot!

Jó lenne
egy zsíros
állás...

PLUSZT AKARSZ? LÁSS VILÁGOT!

9. KÜLTÜGYI Börze

OKTÓBER 17-18.

10.00 - 17.00

BME, KÉPÜLET, ILEM

KÜLFÖLDI SZAKMAI GYAKORLAT

NYÁRI/ŐSZI/TÉLI/TAVASZI EGYETEMEK

NYELVTANULÁS ANYANYELVI KÖRNYEZETBEN

KÜLFÖLDI ÖSZTÖNDÍJAK

WWW.FACEBOOK.HU/BME.HKT

HKT
Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Hulladékkezelési és Környezetvédelmi Tanszék

Egyetemi Hallgatói Képviselőlet

MŰEGYETEM 1782

AIESEC

ESTIEM
BUDAPEST BME

ESN **BME**

IAESTE
BME